МІНСКАЯ ПРАЎДА

Газета заснавана 1 лістапада 1950г. | Чацвер, 28 красавіка 1994 года | №45 (10745) | Цана 80 руб.

СЛОВО К ЧИТАТЕЛЯМ

Белорусская пресса на грани гибели!

Дорогие читатели!

Пожалуй, впервые за всю историю белорусской журналистики мы обращаемся к вам с такими словами.

Газеты, которыми нам выпало руководить, по-разному отображают политические и социально-экономические процессы. Случается даже, оценки реальной действительности бывают прямо противоположными. Это — нормально. Плюрализм мнений — одно из важнейших свидетельств демократизации общества.

Но настал тот момент, когда надо забыть о разногласиях.

Белорусская пресса оказалась на грани гибели!

В последние дни произошел новый резкий скачок цен на газетную бумагу, стоимость которой достигла 8—10 миллионов рублей за тонну. Значительно увеличились также арендная плата, стоимость полиграфических материалов, издательских и транспортных услуг. Расходы на выпуск крупнотиражной газеты приближаются к 1 миллиарду рублей в неделю. Средств от подписки хватило лишь на считанные дни. Понятно, определяя цены на издания, мы старались сделать их доступными всем слоям населения. К этому должно стремиться любое цивилизованное государство.

К сожалению, ни реклама, ни другие виды коммерческой деятельности, которыми вынуждены заниматься редакции, не способны обеспечить дальнейшее существование прессы.

Мы не раз обращались к парламенту, правительству с настойчивой просьбой принять необходимые меры по защите гласности. Первоочередные из них: компенсация связистам расходов по экспедированию, распространению и доставке газет, поддержка полиграфических предприятий, централизованное снабжение бумагой, льготное налогообложение. Но, к сожалению, наши просьбы не были услышаны.

Ситуация сложилась таким образом, что мы вынуждены приостановить выпуск газет из-за отсутствия бумаги.

Это — не забастовка, хотя для нее есть все основания. Но осознавая, какая большая ответственность ложится на средства массовой информации в период предвыборной президентской кампании, мы пока отказываемся от этого законного средства защиты своих гражданских и профессиональных прав. Редакции продолжат работать в нормальном режиме. И готовы возобновить выпуск газет, как только будет найден выход из создавшегося тупика.

Перед вами, дорогие читатели, наша совесть чиста — мы сделали все возможное...

Сделаем и невозможное — чтобы не омрачать праздничное настроение, постараемся выпустить номера газет, посвященные 1 Мая и Дню Победы.

Игорь ОСИНСКИЙ, главный редактор «Советской Белоруссии».
Иосиф СЕРЕДИЧ, главный редактор «Народной газеты».
Владимир НАРКЕВИЧ, главный редактор «Звязды».
Николай ШЛОМА, главный редактор «Мінскай праўды».

■ Мясцовая ўлада: дзень за днём

Сварыцца, прабіваць і нервавацца...

Іншага спосабу выканаць наказы выбаршчыкаў у дэпутатаў, на жаль, пакуль няма.

Да сваіх паўнамоцтваў народнага выбранніка дэпутат абласнога Савета Ігар Іосіфавіч Зіновіч ставіцца, можна сказаць, больш чым сур"ёзна. Ва ўсякім разе, калі меркаваць па яго частых і досыць гарачых выступленнях на той ці іншай сесіі аблсавета, якія мелі пад сабой, галоўным чынам, адну мэту — "прабіць" наказы сваіх выбаршчыкаў.

Аб тым, наколькі гэта ўдаецца энергічнаму дэпутату Зіновічу, "за плячыма" якога — інтарэсы больш шасці тысяч жыхароў Ждановіцкай выбарчай акругі № 148, я і папрасіла яго расказаць.

— Неяк звярнуліся да мяне дэпутаты Ждановіцкага сельсавета: маўляў, у вёсцы Патрэба можа знікнуць вада, таму неадкладна патрэбна пачынаць там будаўніцтва воданапорнай вежы. Не як дэпутат /заўважце!/, а як намеснік старшыні райвыканкома выклікаў я да сябе ў кабінет кіраўнікоў мясцовых гаспадарак і арганізацый... Карацей, вежу ўжо пачынаем узводзіць на долевым удзеле.

Скажу адназначна: не маючы якой-ніякой улады, дэпутацкія наказы выканаць практычна немагчыма. Таму неаднойчы прыходзілі да мяне па дапамогу дэпутаты сельскага і нават раённага ўзроўню. Сярод якіх нямала людзей сапраўды ініцыятыўных, хварэючых за справы сваіх выбаршчыкаў. У большасці, бачу, ёсць жаданне працаваць, але... Яны могуць толькі канстатаваць: там і там штосьці дрэнна. Бо, калі гаварыць шчыра, мала хто з высокіх начальнікаў прыслухоўваецца да патрабаванняў настаўніка ці культработніка. Ды і мне, намесніку старшыні, трэба мець вялікую напорыстасць, ледзьве не сварыцца на ўсіх узроўнях, каб дабіцца прыкметных вынікаў.

Вось, скажам, звярнуліся да мяне выбаршчыкі — маўляў, старой Ждановіцкай школе патрэбна людскае ацяпленне: колькі можна, абураліся яны, залежаць ад пахмельнага настрою выпівакаў-качагараў? Газ мы туды правялі. Вось толькі як? Кіраўніцтва канторы, ад якой гэта залежала, катэгарычна заявіла: ты нам — сем зямельных участкаў, мы табе — ацяпленне... Каментарыі, як гаворыцца, тут лішнія.

Такім чынам, валоданне ўладай на раённым узроўні плюс пэўныя намаганні — і наказы мясцовага характару, як правіла, увасабляюцца ў жыццё. У якасці прыкладу магу прывесці завяршэнне будаўніцтва водаправода і магазіна, праведзенне тэлефоннай сувязі ў Масюкоўшчыне, у выніку чаго прызабытая некалі вёска прыкметна "абцывілізавалася". А жыхарам Ждановічаў цяпер, можна смела сказаць, цешыць вока будынак двухпавярховай урачэбнай амбулаторыі /раней гэта былі ўсяго тры пакоі/. Зрабілі мы яе ледзь ці не на пустым месцы, без патрэбных сродкаў і надзейнага падрадчыка. Пад градам ананімак, у якіх "добразычліўцы" змешвалі з граззю працуючыя ў нас кааператывы. У выніку за невялікі перыяд іх змянілася ажно... сем! Дарэчы, пасля завяршэння работ на амбулаторыі пракуратура ўстанавіла: ніхто нічога не раскрадаў, працавалі людзі сумленна. А колькі нерваў усё гэта мне каштавала! Суцяшала адно: наказ выкананы, людзі задаволены.

Яшчэ цяжэй вырашаць пытанні, калі яны "завязаны" на ўзроўнях, вышэйшых за раённы. Пацвярджэнне таму? Калі ласка. Гадоў з дзесяць работнікі санаторыя "Крыніца" прасілі розных дэпутатаў: маўляў, дапамажыце нам "выбіць" дачныя ўчасткі! І ўсё безвынікова. Таму мне яны прад"явілі амаль што ультыматум! Зямлю я для іх усё ж знайшоў. Але супраць прапанаваных людзям участкаў катэгарычна выказалася абласная архітэктура. Больш таго, той-сёй сцвярджаў, што зямля ўвогуле непрыгодная для карыстання — ледзьве не заражаная. Каб высветліць, што да чаго, мы падключылі да праверкі навукоўцаў, якія і абверглі тую версію. Да таго ж, экалагічная пракуратура /а яна таксама займалася азначанай праблемай/ парушэнняў у выніку не знайшла. Работнікі "Крыніцы" ўжо асвоілі свае ўчасткі. Прэтэнзій я не чуў — толькі падзякі. Вось і ўзнікла ў мяне з гэтай нагоды думка: а, можа, гэта камусьці з "моцных людзей" спатрэбіўся той "смачны" кавалак прысталічнай зямлі? Іншым чынам растлумачыць шматлікія палкі ў колах з боку той ці іншай інстанцыі я не магу.

І ўсё ж прыемна ўсведамляць, што гэтае "зямельнае пытанне" вырашана на карысць маіх выбаршчыкаў. У адрозненне ад другога, таксама зямельнага, толькі яшчэ больш "балючага". І звязанага з будаўніцтвам лазні ў Ждановічах, пад якую мы задумалі аддаць "ажно" 1,3 гектара зямлі. Менавіта вакол гэтай, амаль залатой па значнасці, соткі і разгарэўся сыр-бор.

Атрымалася вось што. Згодна з дэпутацкім запытам, райвыканком у свой час уключыў лазню ў будаўнічыя планы. Але сродкаў не хапала, і справа даволі доўга, што называецца, не варушылася. Нарэшце, удалося знайсці адну фірму, якая ўзялася будаваць за ўласныя сродкі. З год назад сесія Ждановіцкага сельсавета адвяла пад лазню прыгаданы ўчастак зямлі. Райвыканком падтрымаў гэтае рашэнне. Такім чынам, у нас на руках былі ўсе патрэбныя ўзгадненні з архітэктурай горада, вобласці і іншымі адпаведнымі службамі. Нягледзячы на ўсё, зусім для нас нечакана рэспубліканскі Камітэт па зямельнай рэформе прыпыніў выдачу акта на карыстанне зямлёй пад будаўніцтва лазні. Шчыра кажучы, я да гэтай пары не разумею, якім чынам трапілі туды нашы дакументы. І адкуль такая зацікаўленасць?

Карацей, з паўтара месяца займалася нашай "лазневай справай" пракуратура рэспублікі, куды Камітэт накіраваў усе паперы. Потым іх вывучала абласная пракуратура. Наколькі мне вядома, праваахоўнікі парушэнняў не знайшлі. Вынік? Фірма затраціла немалую суму на праект. Час бяжыць, а з ім і цэны — угару. Дзіва дзіўнае! Людзі бяруць па 40—60 сотак, а на лазню — паўтары ўсяго! — чамусьці нельга. Вось табе і наказ!..

Як жа за яго змагацца, каб усё ж такі перамагчы? Калі нават дэпутату абласнога Савета /з партфелем намесніка старшыні райвыканкома ў руках/ і то, што называецца, не па зубах. Выйсце бачу адно: каардынацыя ў рабоце дэпутатаў усіх узроўняў, якія дзейнічаюць па адной акрузе. Упэўнены, што цеснае супрацоўніцтва абавязкова будзе плённае: з тым, што не пад сілу дэпутату сельсавета, справіцца асоба, якая прадстаўляе інтарэсы выбаршчыкаў у абласным органе ўлады. Калі і тут не ўдасца, падтрымае дэпутат Вярхоўнага Савета. Вось толькі для гэтага трэба збірацца нам раз у паўгода-год ды скласці, скажам, агульную рабочую праграму. Дарэчы, нядаўна я запрашаў да сябе дэпутатаў раённага і сельскіх Саветаў па маёй акрузе. Тое-сёе абмеркавалі і, думаю, працаваць будзе лягчэй.

Запісала Інеса ПЕТРУСЕВІЧ.
Мінскі раён.

НОВЫЯ ПАДРАЗДЗЯЛЕННІ

Як вядома, рашэннем XVI сесіі абласнога Савета ліквідавана ўпраўленне па друку аблвыканкома, а яго функцыі перададзены ўпраўленню культуры, якое перайменавана ва ўпраўленне культуры і інфармацыі. Узначальвае новае падраздзяленне аблвыканкома В.К.Гедройц.

На базе галоўнага планава-эканамічнага ўпраўлення аблвыканкома створаны камітэт па эканоміцы, старшынёй якога прызначаны намеснік старшыні аблвыканкома Л.П.Падгурскі.

Замест аддзела міжгаліновых вытворчасцей, транспарту, сувязі, навукова-тэхнічнага прагрэсу і знешнеэканамічных сувязей кіраўніцтва справамі аблвыканкома арганізавана ўпраўленне знешнеэканамічных сувязей, развіцця прадпрымальніцтва і канкурэнцыі аблвыканкома. Начальнікам яго стаў В.І.Бургун.

Стратэгіяй і тактыкай пасяўной у калгасе "Слабодскі" Старадарожскага раёна дзесяты год кіруе галоўны аграном гаспадаркі Уладзімір Уладзіміравіч Бірук /на здымку/.
Авансаў яго агратэхнічная служба не робіць, але калі ўсё задуманае рэалізуецца, "Слабодскі" возьме са сваіх палёў добры ўраджай.

Фота Анатоля БАСАВА.

Пажарнікі чакаюць дапамогі

Каля дзесяці калгасаў, саўгасаў і арганізацый Мінскага раёна нясвоечасова разлічыліся з міжгаспадарчай пажарнай аховай. З'явіліся даўжнікі і сёлета. А каб не хадзіць у іх, некаторыя кіраўнікі адмаўляюцца заключаць дагаворы на ўтрыманне пажарных часцей. У выніку міжгаспадарчая пажарная ахова раёна знаходзіцца на мяжы развалу. Калі ж справа пойдзе так і далей, то на выклік тэрмінова прыслаць пажарных у адказ можна будзе пачуць: «Тушыце пажар уласнымі сіламі...» У ліку першых такі лёс чакае жыхароў, прадпрыемствы і арганізацыі Крупіцкага, Самахвалавіцкага сельсаветаў.

Анатоль Галубовіч.

■ На прыз "Мінскай праўды"

ЗАЎТРА — ФІНАЛ КРОСУ

Лёгкаатлетычны крос на прыз нашай газеты праводзіцца сёлета 36-ы раз. За гэты час пераможцамі выходзілі многія каманды, але найбольш часта поспех спадарожнічаў зборным Маладзечна, Салігорска і Старадарожскага раёна.

Заўтра на мінскім стадыёне «Працоўныя рэзервы», што на вуліцы Каліноўскага, чарговы раз збяруцца лепшыя бегуны вобласці, каб зноў паспрачацца за перамогу. Да ўдзелу ў фінале абласных спаборніцтваў допускаюцца зборныя гарадоў і раёнаў, у саставе кожнай 14 чалавек — дванаццаць спартсменаў, трэнер і прадстаўнік спорткамітэта.

Асабістае першынства разыгрываецца ў розных узроставых групах. Юнакі 1979-1980 гадоў нараджэння будуць стартаваць на два кіламетры, а дзяўчаты гэтага ўзросту разыграюць першынство на кіламетровай дыстанцыі. Юнакі старэйшага ўзросту выступяць на трохкіламетровай трасе, а іх равесніцы-дзяўчаты прабягуць два кіламетры.

Далей ідуць больш доўгія дыстанцыі. Для юніёраў — 5.000 метраў і для юніёрак — 3.000. Мужчыны павядуць спрэчку за ўзнагароды на васьмікіламетровай трасе, а жанчыны будуць стартаваць на 4.000 метраў.

Каманда можа заявіць не больш двух спартсменаў на адну дыстанцыю. У залік каманднага першынства будзе ўключаны адзін лепшы вынік на кожнай дыстанцыі.

Каманда-пераможца ўзнагароджваецца пераходным прызам і ганаровай граматай «Мінскай праўды». Граматамі будуць адзначаны каманды, якія выйдуць на другое і трэцяе месцы.

Пераможцы на кожнай дыстанцыі ўзнагароджваюцца граматамі «Мінскай праўды» і памятнымі падарункамі аблспорткамітэта. Граматы будуць уручаны спартсменам, якія ў асабістым заліку ў сваіх узроставых групах зоймуць другое і трэцяе прызавыя месцы.

З гарадоў і раёнаў паступаюць звесткі аб гатоўнасці да ўдзелу ў кросе на прыз «Мінскай праўды». Пажадаем спартсменам удала выступіць на дыстанцыі, паказаць добрыя вынікі.

Павел ЖУРБА.

Крымінал-тэлетайп

Ідзе паляванне на... дачы

У садовым таварыстве «Крыніца» ў Мінскім раёне зладзеі наведаліся ў дачны домік дырэктара камерцыйнай асацыяцыі. Падчысцілі ўсё што толькі можна: газавую пліту, электралічыльнік, 3 замкі, рулон поліэтыленавай плёнкі, 2 коўдры, прадукты харчавання.

У тую ж ноч была абрабавана і суседняя дача. Зніклі тэлевізар, антэна, поліэтыленавая плёнка, электрасамавар, іншыя рэчы.

Жонка — на мужа, муж — на жонку

«Хуткая дапамога» з вёскі Калядзічы даставіла ў бальніцу жанчыну, усю збітую. Праз дзве гадзіны яна памерла. Цялесныя пашкоджанні, якія выклікалі смерць, нанёс ёй муж, які знаходзіўся ў нецвярозым стане, механізатар калгаса імя Гастэлы.

А вось у Маладзечне ў рэанімацыйнае аддзяленне гарбальніцы трапіў мужчына. Дыягназ: раненне ў брушную поласць. Устаноўлена, што ў час спрэчкі яго ўдарыла жонка, якая знаходзілася ў дэкрэтным водпуску.

Будзьце пільныя

Мядзельскі раён. У вёсцы Навасёлкі вадзіцель калгаса «Бальшавік» на машыне «ГАЗ-53" зрабіў наезд на раптоўна выехаўшую на веласіпедзе вучаніцу сёмага класа Вілейскай СШ, якая прыехала пагасціць да бабулі. Дзяўчынка загінула, а другая вучаніца трэцяга класа атрымала траўму і дастаўлена ў бальніцу.

Рабаўнік на дарозе

У Барысаўскі ГАУС звярнуўся выкладчык медвучылішча. У пад'ездзе яго дома невядомыя збілі яго і забралі скураную куртку, 50 тысяч рублёў, «дыпламат».

Супрацоўнікі міліцыі дзейнічалі аператыўна. Устаноўлена, што рабаўніцтва ўчынілі два жыхары сталіцы. Адзін з іх нідзе не працуе.

Аналагічная гісторыя паўтарылася ў Барысаве. Ахвярай рабаўніцтва стала школьніца. Яе таксама збілі, а затым забралі залатыя завушніцы.

Ядавітыя грошы

Зладзеі дзейнічалі спакойна і спрытна. Перапілавалі замок і зайшлі ў склад ядахімікатаў, які ніхто не ахоўваў. Знаходзіўся ён за кіламетр ад вёскі Алесіна, што ў Смалявіцкім раёне. «Улоў» зладзеяў ацэнены ў шэсць мільёнаў рублёў.

Небяспечныя важжы

Маці ў роспачы прыбегла ў Мінскі РАУС. Яе дачушку, вучаніцу восьмага класа, згвалтавалі. А адбылося ўсё гэта ў лесе, прыцемкам, куды яна адправілася пагуляць з хлопцам. Наваспечаны Казанова аказаўся вучнем 9 класа.

Усяго ў вобласці ўчынены 134 злачынствы. З іх — 6 цяжкіх цялесных пашкоджанняў, 3 згвалтаванні, 8 рабаўніцтваў, 34 крадзяжы дзяржаўнай і 74 — асабістай маёмасці, 16 дарожна-транспартных здарэнняў. 4 чалавекі загінулі, 20 — паранены. 24 пажары. Абышлося без ахвяр. 17 самагубстваў.

Ірына АНДРЭЕВА.

■ Маладзечна-94

Акажыце фестывалю дапамогу

На многіх людзей Першы фестываль беларускай песні і паэзіі "Маладзечна-93" зрабіў незабыўнае ўражанне. На ім была шырока разгорнута панарама нашай нацыянальнай спадчыны: тут спявалі не толькі галасам, але і душою. І ў гэтым сімвал нашага духоўнага багацця. Мінулым летам мы, магчыма, яшчэ раз яскрава пераканаліся, што ў духоўным існаванні ёсць адзін пачатак — культура. Пераканаліся і ў тым, што ў нас падрастае новая творчая змена таленавітых спевакоў, кампазітараў і паэтаў. І сённяшняя беларуская песня знаходзіцца на меладычнай лініі, рытмічнай аснове, гарманічным кірунку.

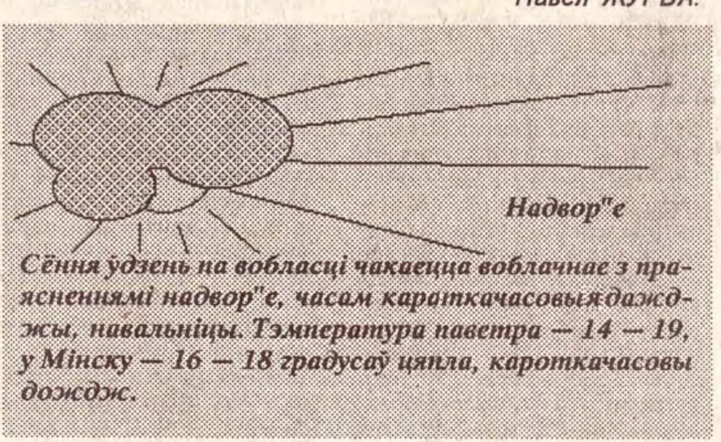
І ўсё ж "Маладзечна-93" — гэта толькі пачатак. А гэтым летам зноў у нашым горадзе пройдзе Рэспубліканскі фестываль нацыянальнай песні "Маладзечна-94". Гэта ўхваляе і ўрад Беларусі. Ды толькі каб і надалей праяўляць клопат аб беларускім мастацтве, каб яно паступальна развівалася, узвышала і ўзбагачала ўсіх нас, патрэбны значныя матэрыяльныя сродкі.

Таму і сёлета, абапіраючыся на набыты ўжо мінулагодні вопыт, мы зноў напярэдадні знамянальнай падзеі ў культурным жыцці рэспублікі звяртаемся да вас, бізнесмены і прадпрымальнікі, кіраўнікі малых прадпрыемстваў і кааператываў, таварыстваў з абмежаванай адказнасцю, сумесных прадпрыемстваў, акцыянерных таварыстваў, прадпрыемстваў, арганізацый, калгасаў, фермерскіх гаспадарак і ўстаноў, і да кожнага, хто можа аказаць садзейнічанне фестывалю: калі вы верыце, што лёс нашага народа і яго жыццё будуць лепшымі і спрыяюць гэтаму музыка і сапраўдная паэзія — яны даюць нам упэўненасць, натхненне і плён, — то дапамажыце фестывалю матэрыяльна. Хто колькі можа: не павінна культура прыносіць грошы, грошы павінны прыносіць культуры. Кожны ўзнос у "зайчыках", рублях ці СКВ — доларах, марках — будзе спрыяць поспеху Рэспубліканскага фестывалю беларускай песні.

Фестываль "Маладзечна-94" — высакародная справа. Паспяшайцеся ўнесці свой пасільны ўзнос на добрыя мэты свята, што адбудзецца на пачатку лета.

Сродкі з паметкай "У фонд падтрымкі мастацтва Маладзечанскага гарвыканкома" пералічвайце на бягучы рахунак 702801 у Маладзечанскім філіяле АКБ "Беларусь". Код 769.

АРГКАМІТЭТ І ФОНД РЭСПУБЛІКАНСКАГА ФЕСТЫВАЛЮ БЕЛАРУСКАЙ ПЕСНІ.

Адкрыты канверт

Пісьмы "Мінскую праўду"

Ледзьве з хаты ўцёк

Паважаныя сябры! Прашу прабачыць за турботу. Але маю думку, што не адзін я чытаю вашу-нашу газету. Калі надрукуеце мой ліст, маркую, яго прачытаюць і тыя спадары, каго гэта тычыцца. Зробяць нешта, каб падобнае больш не паўтаралася.

Вядома, цэны на тавары і прадукты скачуць хутчэй, чым "зайцы" ў нашых кішэні. А есці ўсё адно трэба, каб "данесці" сябе да месца працы. У апошні час мы замест мяса сталі часцей купляць на наш настаўніцка-перакладчыцкі аклад /мало на ўвазе свае кам"ю"/ яйкі. Прадаўцы самі кладуць іх у пакецікі /ягнычма, каб пакупнік набываў "шыла ў мяшку"/.

Пачалі раніцай гатаваць снеданне, дык я ледзьве з хаты ўцёк. Такі смурод! З дзесяці яек толькі адно аказалася добрае. Астатнія — баўтуны.

Няхай і жанчыны з маёй работы купілі нейкалькі дзесятак яек, каб спячы пірог. Тая ж гісторыя!

Відаць, дырэктар птушкафабрыкі не есць сваёй прадукцыі. Інакш жонка абавязкова б выгнала яго з дому. Наогул, нехта ж павінен адказваць за якасць тавараў, ці то на птушкафабрыцы, ці то ў магазіне. Нельга ж так здзекавацца з нас!

Дазвольце яшчэ сказаць і пра другое. Часта на радыё і тэлебачанні выступаюць спецыялісты з Міністэрства аховы здароўя. У час, напрыклад, апошняй эпідэміі грыпу гаварылі: хварэеце — трэба ўлежаць, не хадзіце, не распаўсюджвайце небяспечную хваробу.

Аднак у мяне ёсць пытанне: як гэта зрабіць, калі ў пачатку эпідэміі грып называюць ОРЗ, а выпісваюць бюлетэнь толькі на тры дні? Кожны раз трэба ісці да доктара — працягваць бюлетэнь. Зноў падскоквае тэмпература.

На маю непісьменную думку, дык Міністэрства аховы здароўя дае "таінае" распараджэнне як мага менш выпісваць лісткоў непрацаздольнасці. Мала нам Чарнобыля, дык няхай яшчэ ад ускладненняў пасля грыпу больш людзей акачурваецца. Праўда, але гэта можна зразумець толькі так.

Тры гады працаваў я настаўнікам у Заходняй Германіі. Толькі адзін раз у мяне было, як мы завём, ОРЗ. Доктар прыйшоў да мяне, сказаў, каб ляжаў. Праз пяць дзён прыйшоў зноў. Усяго лячыў дваццаць дзён! Думаю, неабходна і нам вучыцца гэтак лячыць людзей.

З павагай

Васіль ЦАР.
г.Маладзечна.

Замест круізу — дуля

Разумею, што мой ліст мо нічога і не зменіць. Але не напісаць пра гэта не магу. Глядзіш — хоць на душы палягчэе.

Ужо каторы раз чую па беларускім радыё спакуслівае запрашэнне: маўляў, жадаеце пагрэцца пад пяшчотным сонейкам Кіпра — выкладвайце менш чым за два тыдні 485 долараў ЗША. Ну, няхай Кіпр, але чаму за адпачынак у Еўпаторыі, скажам, трэба разлічвацца ўсё той жа валютай: за дванаццаць дзён — гані 120 долараў? Не разумею. Мала суцяшае нават тое, што на дзіцячыя пуцёўкі скідка — 50 працэнтаў. Ды ў мяне і ў маіх дзяцей не тое што ста, нават аднаго долара. Прадбачу абурэнне: маўляў, хочаш жыць /чытай: купацца ў цёплых водах Кіпра/ — купі. Толькі вось не ўмею я ні бізнесам займацца, ні валютнымі /махінацыямі/. І дзяцей сваіх не навучыла. Відаць, не так выхоўвала. Так што маім унукам не бачыць ні цёплага мора, ні пяшчотнага паўднёвага сонейка. Не тое што раней, калі нават просты чалавек мог паехаць пагрэцца і падлячыцца на Чорнае мора. Няхай і "дзікуном".

Іншы раз мне наогул здаецца, што жыву я не ў Беларусі, а ў "дзікім Захадзе". Куды ні кінь позірк — усюды долары. І ў многіх магазінах толькі за іх тавары прадаюць, і ў "камках". Канчаткова "даканаў" мяне візіт у мінскі гандлёвы дом "Няміга". У большасці аддзелаў разлік там вёўся за валюту.

Галіна ПРАКОП"ЕВА.
г.Мінск.

І сама свеціцца ад радасці

Ірына Аляксееўна Клямята — адна са старэйшых работніц Ікскага аддзялення сувязі, што на Вілейшчыне. Яе добра ведаюць і любяць жыхары вёсак Ікa, Каралеўцы, Любкі, Вуткі, Калодкі. Бо ,як кажа пенсіянер Іван Іванавіч Занкавіч, яна — ветлівая, уважлівая. А 80-гадовая М.Ф. Рагач дадае: «Амаль кожны дзень звяртаюцца да свайго паштальёна састарэлыя людзі. То просяць дапамагчы пісьмо напісаць дачцэ ці сыну. То пра свежыя навіны расказаць. Ірына Аляксееўна дапамагае, расказвае».

Прынясе каму-небудзь доўгачаканы ліст ці віншавальную паштоўку — і сама ажно свеціцца ад радасці. Даставіць, напрыклад, Вользе Мікалаеўне Дурэйка пенсію і напомніць , каб не забылася прадоўжыць падпіску на «Мінскую праўду». Дарэчы, на ўчастку І.А.Клямята абласную газету выпісваюць многія.

Генадзь ДУРЭЙКА.
Вілейскі раён.

Забываеш пра гора

Мяне радуе, што нягледзячы на цяжкасці беларускі народ не падае духам. Ён не забывае і добрыя традыцыі сваіх бацькоў і дзядоў. А яны заўжды знаходзілі час і паспяваць, і патанцаваць.

Не раз мне даводзілася чуць выступленні ўдзельнікаў мастацкай самадзейнасці з Пухавіцкага раёна — ансамбля "Крынічанька". Сама іх назва нейкая жыццярадасная. Выступленні ж калектыву дораць нам, вяскоўцам, і надзею, і добры настрой. Забываеш пра гора, пра ўсе непрыемнасці.

Дык няхай ж больш будзе ў нас такіх вось "Крынічак".

Іван ВАСІЛЕЎСКІ.
Крупскі раён, вёска Нача.

ЛЕТЯТ УТКИ...

Когда одна желтая газетенка поместила некролог о смерти великого юмориста Марка Твена, тот, будучи в добром здравии, отшутился: «Слухи о моей смерти сильно преувеличены».

Когда в российской «Общей газете» появилось сенсационное сообщение о якобы готовящемся заговоре с целью устранения демократа Б.Ельцина, в стане властей предержащих начался настоящий переполох. А все упомянутые при этом особы наперебой стали заверять сильного мира сего в своей преданности и отсутствии каких-либо черных мыслей. Какое подсиживание, какое ниспровержение? Упаси Бог!

И как это уже не раз бывало, история повторилась. Слухи о готовящемся перевороте оказались не только сильно преувеличенными, но и абсолютно не соответствующими действительности.

В самом деле, кто же теперь посмеет /после триумфального взятия Белого дома/ пойти против несгибаемой воли Президента? Вот и посыпались одно за другим заявления для печати от высокопоставленных государственных лиц: «Я, мол, не я и хата не моя». И вообще, это — выпущенная в свет грандиозная газетная утка российской породы, по полету которой, как свидетельствуют сторонники Президента, узнаются происки оппозиции. Это она, несмотря на объявленную политическую амнистию, по-прежнему лелеет мечту о реванше. Вот и депутат Исаков предложил на заседании Государственной Думы неконституционную процедуру переизбрания Президента. И это в то время, когда тот в стремлении сеять доброе, вечное и демократичное выступил с Посланием об укреплении государства и выдвинул инициативу о заключении гражданского меморандума о согласии!

Словом, враг не дремлет, будь бдителен, двуглавый орел! Налицо попытка перессорить между собой органы государственной власти и внести раскол в общество.

Такие вот официальные выводы, с которыми можно и поспорить. Велика ли, к примеру, беда, если какой-то высокопоставленный Иван Иванович поссорится с Иваном Никифоровичем — это же не в новинку. Многие амбициозные государственные мужи ведут себя на политическом Олимпе как боксеры на ринге, которые норовят нанести сопернику удар ниже пояса. Что касается раскола общества, то он был, есть и будет, ибо общество никогда еще не сплачивалось очередями из автомата Калашникова. Тем более артиллерийскими залпами.

Экспресс-анализ, который выдают в сумятице вылетевшей утке, — это политическая фальшивка, с помощью которой хотят нанести удар по возможным конкурентам Б.Ельцина на президентских выборах в 1996 году./А быть может, и раньше?/.

Так выглядят официальные версии. Пока же неизвестно одно: где правда? Впрочем, недаром говорят, что большая политика замешана на большой лжи. Правда, конечно, выплывает, но сначала ее, как всегда, утопят.

... Летят, летят газетные и телевизионные утки. Но лично мне кажется, что всякие слухи о всяких переворотах в России / особенно во время отпусков главного государственного лица / не очень-то преувеличены — предвестников его ухода в политическое небытие предостаточно. Ведь еще древние говорили: из ничего ничего не происходит. Что в переводе на общедоступный язык означает привычное — нет дыма без огня.

Вячеслав ГИЛЕВИЧ.

АПК и рынок

МНОГО добрых слов можно услышать о братьях-фермерах Николае, Иване и Александре Авдеях из деревни Щепичи Клецкого района. Они стабильно ведут свое хозяйство, пользуются уважением односельчан. В них ценят трудолюбие, честную предприимчивость. Они грамотно ведут обработку своих угодий, площадь которых составляет 60 гектаров.

В результате в прошлом году получено по 54 центнера зерновых, гречихи — 17, сахарной свеклы — 300, картофеля — по 250 центнеров с каждого гектара. Продано государству 150 тонн зерна, 300 тонн сахарной свеклы. От реализованной продукции получена солидная прибыль.

ПОЛЕ ФЕРМЕРА

Пока оно родит больше вопросов, чем продукции

На своей усадьбе братья Авдеи много строят. Возводится свиноводческая ферма на 450 голов, третий коттедж /два построены раньше/. По возможности приобретается сельскохозяйственная техника. Уже имеются три трактора разных марок, полный набор прицепного инвентаря, грузовая автомашина, зерноуборочный комбайн "Нива".

Каждый хорошо владеет техникой, что позволяет без посторонней помощи быстро проводить весь комплекс полевых работ. Братья как бы дополняют друг друга. Николай Владимирович /старший/ по профессии зоотехник, Иван Владимирович /средний/ — агроном. Оба окончили Ляховичский сельхозтехникум. Младший — Александр учится заочно в Белорусском техническом аграрном университете.

Прежде чем что-нибудь начать, братья детально прорабатывают план, делают экономический анализ и лишь затем приступают к выполнению тех или иных работ. Правда, сейчас, в условиях жесткой инфляции, безусловно, и у них есть проблемы, трудности, особенно с финансами. Но Авдеи не унывают, напряженно работают и радуются успехам.

НЕПЛОХО идут дела и у фермера Валентина Антоновича Кислюка из Клецкого района, который в прошлом году собрал по 61 центнеру с гектара ячменя, по 417 — сахарной свеклы. Фермер Владимир Васильевич Матусевич из Минского района получил по 450 центнеров с гектара ранней капусты, по 700 — поздней, по 500 — моркови. Продал государству 150 тонн овощей. Заслуживает внимания работа фермера Владимира Николаевича Красовского из этого же района, в хозяйстве которого — 42 головы крупного рогатого скота, 30 свиней, 15 овец, 3 лошади. За 1993 год он реализовал государству более 55 тонн молока.

Можно привести и другие примеры плодотворной деятельности фермеров Минщины.

— В настоящее время в области действует 646 крестьянских /фермерских/ хозяйств, — рассказывает главный экономист облсельхозпрода А.И.Пекарчик. — Их количество за прошлый год увеличилось на 129. За фермерами закреплено 11.670 гектаров земли, в том числе 7.618 — пашни. Средний размер фермерского хозяйства составляет свыше 18 гектаров.

СЕЙЧАС в фермерских хозяйствах области насчитывается 635 тракторов различных марок, 177 грузовых автомобилей, 36 мотоблоков, 117 лошадей. На обустройство этих хозяйств в 1993 году было выделено 1,6 миллиарда рублей льготного кредита. Среди фермеров 61 процент составляют сельские жители, 39 — горожане. Анализ свидетельствует, что в последнее время фермерами все больше становятся сельские жители. В Борисовском, Смолевичском, Крупском, Червенском и других районах более внимательно относятся к организации фермерских хозяйств. Они размещаются в основном недалеко от деревень и, как правило, здесь более эффективно используются средства, направляемые на обустройство крестьянских хозяйств.

ОДНАКО выделяемые кредитные ресурсы не обеспечивают потребности фермерских хозяйств в стартовом капитале. К примеру, на гектар сельскохозяйственных угодий выделяется лишь 2,5 миллиона рублей, а стоимость трактора МТЗ-82 превышает 40 миллионов. Такое кредитование не позволяет фермерским хозяйствам приобретать нужную технику и инвентарь. Из-за незначительных объемов кредитных ресурсов мало строится животноводческих помещений, хранилищ и перерабатывающих объектов. Серьезные трудности и со строительством жилых домов. В поисках средств некоторые фермеры вынуждены идти на сделки с коммерческими структурами, нередко в ущерб собственным интересам. Малые размеры фермерских хозяйств, их разбросанность по территории районов, а также тяжелое финансовое положение не позволяют решить проблему создания пунктов проката дорогостоящей сельскохозяйственной техники.

ЕСТЬ факты, когда в фермеры идут случайные, неподготовленные люди. Иногда они преследуют меркантильные интересы. Такими, в частности, оказались Сергей Владимирович Цыплухин и Владимир Станиславович Лошайц из Дзержинского района /совхоз имени Фрунзе/. В результате землю у них пришлось забрать.

В некоторых районах области есть такие "фермеры", которые очень любят заниматься коммерческой деятельностью, земля их интересует мало. Отсюда можно сделать вывод, что призывы раздавать землю всем желающим ничего общего не имеют со стабилизацией обстановки в аграрном секторе республики. За два последних года только в нашей области 10 фермерских хозяйств прекратили свое существование, не получив должной поддержки на местах.

ЭФФЕКТИВНОСТЬ фермерских хозяйств, бесспорно, в значительной степени зависит от их технической оснащенности. В небольших хозяйствах не обеспечивается полная загрузка и эффективное использование многих высокопроизводительных машин. Как показывают исследования Белорусского филиала ВНИИТЭИ агропрома, если в колхозе годовая загрузка трактора МТЗ-80 либо МТЗ-82 — 1.200—1.300 часов, то в фермерских хозяйствах она будет составлять /в зависимости от их размеров/ всего 300—500 часов. Если посевной агрегат, состоящий из трактора МТЗ-80 и сеялки СЗУ-3,6, на площади поля в 100 гектаров расходует топлива менее 5 килограммов в расчете на гектар, то на площади 10 гектаров — свыше 6 килограммов на гектар. Для двух-трех агрегатов разница еще более существенная. Следствие этого — рост капиталовложений и эксплуатационных издержек.

Для сокращения затрат на приобретение и эксплуатацию средств механизации целесообразно кооперирование фермерских хозяйств с ближайшими соседями — коллегами, колхозами и совхозами, а также использование пунктов проката. В этом отношении заслуживает внимания опыт ряда стран Западной Европы по совместному использованию сельскохозяйственной техники. На основе аренды, проката и кооперации фермерским хозяйствам целесообразно выполнять до 30—40 процентов всего объема работ в растениеводстве.

Примеры кооперации средств есть и в нашей области. Так, 6 фермерских хозяйств Клецкого района объединили все ресурсы, средства и посевные площади /160 гектаров/ в единую систему. На базе колхоза "Путь к коммунизму" для этих хозяйств создано предприятие по производству кормосмесей для свиноводческих ферм. Здесь строится свиноводческая ферма для откорма 450 голов по французской технологии. Французская сторона безвозмездно поставляет оборудование для кормоцеха, который уже строится. В перспективе также строительство предприятия по переработке свинины.

В заключение следует сказать: сама по себе форма собственности еще мало что решает. Требуется система хозяйственных отношений, чтобы она хорошо заработала, стимулируя рост производства. Для труженика села важна сегодня не так собственность на землю, как возможность свободно распоряжаться результатами своего труда и произведенной продукцией. Успешная реализация аграрной реформы возможна только на базе комплексного, профессионального подхода к решению проблем деревни и крупных инвестиций с учетом особенностей быта, культуры, психологии сельского населения.

Иосиф ПОЖОГА.

На снимках: братья Авдеи /слева направо/ — Иван, Александр и Николай; на усадьбе Авдеев строится новый коттедж; в животноводческом помещении фермера В.Н.Красовского.

Фото автора и Анатолия Басова.

ЭФИР-ДАЙДЖЕСТ

Радио "Свобода"

- Оппозиция считает, что договор об общественном согласии — это ущемление конституционных прав оппозиции на критику исполнительной власти, попытка отвлечь общество от просчетов Кремля и правительства. Кроме того, оппозиция сомневается, что исполнительная власть сможет выполнить записанные в документах обязательства.
- Лидеры фракций Аграрной и Коммунистической партий, Демократической партии, ЛДПР и "Яблоко" полагают, что исполнительная власть пытается оказать давление на Государственную думу.
- Владимир Жириновский призвал коллег за день до церемонии подписания договора об общественном согласии вынести на голосование вопрос о полномочиях председателя Государственной думы Ивана Рыбкина.
- Лидер ЛДПР потребовал отставки еще трех министров, добавив к Козыреву, Чубайсу и Ерину — Шохина, Шахрая и Грачева.
- Стояние у Белого дома уже почти народная традиция. Друг за дружкой — шахтеры, студенты и энергетики, а теперь на Краснопресненскую набережную нищета привела текстильщиков. Тверские и тульские, ивановские и московские текстильщики требуют отмены налога на прибыль. С рубля государство оставляет предприятиям легкой промышленности восемь копеек.

Сумнавата...

"Заходзьце на наступным тыдні"

Усё больш няўпэўненымі ў заўтрашнім дні становяцца многія жыхары Уздзенскага раёна. Да тых 154 беспрацоўных, што былі на ўліку ў раённым цэнтры занятасці насельніцтва па стану на 1 красавіка, амаль штодзень дабаўляюцца новыя. Чакаюць працаўладкавання 8 вадзіцеляў, 7 кандытараў, 12 прадаўцоў, а таксама бухгалтары, інжынерна-тэхнічныя работнікі...

Дарэчы, 86 працэнтаў усіх беспрацоўных — жанчыны. У бліжэйшыя месяцы выхад, бадай, адзін — разлічваць на "занятасць" на сваім дачным участку, агародзе, на збор лясных дароў. Бо новых рабочых месц у раёне не прадбачыцца. Ды, уласна кажучы, ніхто гэтым асабліва і не займаецца.

Будучы ў цэнтры занятасці насельніцтва, я сустрэў там Мікалая Рыгоравіча Кадыку, 39-гадовага мужчыну, які ў свой час закончыў Баранавіцкі тэхналагічны тэхнікум па спецыяльнасці "тэхнік-механік харчовай прамысловасці". Да сканчэння тэрміну працоўнага дагавора працаваў на малочным заводзе. Са снежня мінулага года яму выплачваецца дапамога па беспрацоўю.

Мікалай Рыгоравіч распавядае:

— У пошуках работы быў у Мінску, Баранавічах, Смалявічах. Але ўсюды адно і тое ж — няма рабочых месц. Даводзіцца выконваць розныя выпадковыя работы, паслугі. Але часта аплата бывае гарэлкай ці віном. Не сакрэт жа, што ў людзей усё менш наяўных грошай. Разлічваць на дапамогу бацькоў-пенсіянераў? Але тут свае складанасці: жывуць яны ад нас далекавата, дарога дарагая. Між тым у мяне жонка і двое дзяцей. Ды і бытавых праблем хапае. На вуліцы П.Труса, дзе жывём, няма вады, электрычнасці, ацяпляем дамы самі, але на гэтыя мэты выдзяляецца толькі 2,5 тоны брыкету на сезон. Словам, галаву свідруе думка: як выжываць у такіх умовах?

Горкая атрымалася размова. Тым больш што і на гэты раз у цэнтры занятасці М.Р.Кадыку адказалі:

— Нічым вас парадаваць не можам, месц няма. Заходзьце на наступным тыдні.

Іван СЁМІН.

Сатырычным пяром

СУМКА Ў СМЕТНІКУ

Калі б вялася статыстыка, колькі на душу насельніцтва прыпадае жаласлівых, спачувальных слоў, то ў Салігорску па гэтаму паказчыку, безумоўна, на першае месца выйшаў бы дзіцячы дом. Сапраўды, у ім больш за сотню сірот — абойдзеных бацькоўскай пяшчотай і ласкай маленькіх людзей. Іх шкадуюць. Таму мясцовыя ўлады рэдка ў чымсьці адмаўляюць гэтай установе. А калі ў горад нейкая гуманітарная дапамога паступае, то самы важкі і смачны кавалак у першую чаргу накіроўваецца дзіцячаму дому. Ды і работніцы яго нярэдка са слязьмі на вачах гладзяць па галоўках сваіх падапечных:

— Няшчасныя вы дзетачкі! Здаецца, апошняе аддала б.

Аднаго разу прадстаўнікі гарадскога камітэта рабочага кантролю вырашылі праверыць шчырасць тых слязінак. Нечакана заглянулі ў дзіцячы дом. Зрабілі не самую глыбокую праверку. Пасля чаго са здзіўленнем і абурэннем расказвалі:

— У дзень нашага візіту ў дзіцячым доме налічваўся 101 выхаванец, а на абед было прыгатавана 140 порцый. Для каго прызначалася амаль трэцяя частка страў, высветліць так і не ўдалося. Застаецца толькі здагадвацца, што дарослыя прымусілі дзяцей падзяліцца з імі. Да таго ж пры ўзважванні порцый многія аказаліся /у параўнанні з нормай/ занадта "худыя". Заглянулі ў кантэйнер для смецця, а там — сумка, якая шэф-повару М.П.Балоцька належыць. У ёй тры лімоны.

— Дык, можа, гэта дзеткі сказалі: "Дарагі наш повар! Вы такі старанны, такі сумленны чалавек, вазьміце сабе нашы лімончыкі! Каб, значыць, у вас авітаміноз не развіваўся.

— Ага, сказалі... Адкуль жа тады ў сумцы яшчэ кілаграм цукру, бутэлька алею, крухмал, вермішэль, малако, нават 35 грамаў "лаўрушкі" ўзяліся? Кухонная работніца З.І.Ягорава аказалася больш сціплая. Збіралася прыхапіць з сабой усяго тыя ж тры лімоны, каля кілаграма капусты. У трэцяй сумцы, акрамя "стандартных" лімонаў, ляжаў пачак цукру. Але гаспадар яе, як ні шукалі, не знайшоўся. Смешна думаць, што жанчыны пакавалі сумкі дармавымі прадуктамі спецыяльна да нашага прыходу. Сам сабою напрошваецца вывад: абкрадваюць сірот тут кожны дзень.

— Але ж, кажуць, у дзіцячы дом ад жалю столькі ўсяго піхаюць, што хлопчыкі ды дзяўчынкі проста не здольныя ўсё з"есці. Штосьці можа сапсавацца. Таму не красці, ці, на іх мове, — не забіраць лішкі, жанчынам проста сумленне не дазваляе.

— Чаму б тады не перадаць тыя лішкі ў дзіцячыя сады? Ці малодшым класам у школы? Тых жа лімонаў там сёння днём з агнём не знойдзеш.

Разагналіся! Перададзім, думаюць найбольш практычныя і прыбліжаныя да кухні работніцы дзіцячага дома, а там дармавыя прадукцыі іншыя раскрадуць. Так што лепш ужо мы самі, паціху. Вось так і жывём. Тым часам некаторыя спонсары з іншых краін ужо паварочваюцца да нас спінаю. Заяўляючы: маўляў, навошта дапамагаць людзям, якія самі не дбаюць аб сваёй дзяржаве, сваіх дзецях, крадуць, нішчаць усё што пад руку трапляе.

А мы ўсё крычым: "Мы — еўрапейцы, людзі цывілізаваныя".

Уладзімір БЫЧЭНЯ.

Мінская хроніка

Праз 200 гадоў

Вялікі канцэрт, прысвечаны святкаванню 200-гадовага юбілею вызваленчага паўстання ў Беларусі 1794 года, адбыўся ў зале Белдзяржфілармоніі. У ім прынялі ўдзел Дзяржаўны камерны хор Рэспублікі Беларусь, Дзяржаўны харэаграфічны ансамбль «Харошкі», духавы аркестр «Няміга», беларускі ансамбль народнай музыкі «Вяселле», вакальная група «Чысты голас» і іншыя творчыя калектывы, салісты.

Дапамога ўзаемная

Паміж мінскімі трактаразаводцамі і працоўнымі Лагойскага раёна падпісаны дагавор аб узаемнай дапамозе. Як паведаміла газета «Вечерний Минск», на трактарным заводзе будзе адрамантавана 125 электрарухавікоў, па заяўках калгасаў выдзелена неабходная колькасць трактароў, запасных частак, інструменту, дзелавых металаадходаў. Вяскоўцы ж паставяць для працоўнага калектыву бульбу, гародніну, свініну.

Па камерцыйнаму курсу

У камерцыйных банках Мінска курс долара працягвае расці. Толькі за апошні тыдзень беларускі рубель у адносінах да амерыканскай валюты абясцэніўся на 4.000 «зайчыкаў». На валютным рынку за долар іх плацілі ўжо каля 16.000.

Рука міласэрнасці

У Мінск прыбыла чарговая партыя медпрэпаратаў з Германіі. Яны закуплены на ахвяраванні асобных грамадзян, сродкі дабрачынных і ўрадавых арганізацый.

Дар міласэрнасці, а гэта звыш васьмі мільёнаў адзінак процідыфтэрыйнай сывараткі, перадаў Міністэрству аховы здароўя нашай рэспублікі Надзвычайны і Паўнамоцны Пасол ФРГ у Беларусі Готфрыд Альбрэхт. Як паведаміў Белінфарм, гэта ўжо другая пастаўка каштоўнага прэпарата з ФРГ.

Суvораўцы вітаюць ветэранаў

У Цэнтральным Доме афіцэраў адбылася сустрэча сувораўцаў з ветэранамі Вялікай Айчыннай вайны. Яна была прысвечана Дню Перамогі і 50-годдзю вызвалення Беларусі ад фашысцкіх захопнікаў.

Пасля ўрачыстых віншаванняў быў дадзены святочны канцэрт. Гучала музыка ваеннага аркестра, сувораўцы выконвалі песні, чыталі вершы, прысвечаныя франтавікам.

Падрыхтаваў Павел ЖУРБА.

XVI сессия областного Совета депутатов

УСЛОВИЯ ЖИЗНИ ЛЮДЕЙ — ДЕЛО НЕ ВТОРОСТЕПЕННОЕ

Как уже сообщалось, 21 апреля состоялась XVI сессия областного Совета. Главными в ее повестке стояли два вопроса: "О состоянии и мерах по дальнейшему улучшению эксплуатации жилищного фонда и объектов коммунального хозяйства в области" и "О развитии предпринимательства в области". Надо отметить, что условия, в которых живет человек, — дело вовсе не второстепенное. Поэтому, отмечалось на сессии, вопросам эксплуатации жилых домов, коммунальных объектов надо уделять особое внимание. Что касается предпринимательства, то сегодня это одна из реальных возможностей вывести экономику области из тупика, снизить уровень безработицы. Об этом и вели разговор депутаты, выступая в прениях по докладам.

— Несмотря на сложную экономическую ситуацию, — сказал, выступая с содокладом, председатель постоянной комиссии по вопросам архитектуры, строительства и коммунального хозяйства **С.П.КУНЦЕВИЧ,** — делается немало, чтобы жилищно-коммунальное хозяйство области находилось на достойном уровне.

Принимаются определенные меры по приемке ведомственного жилищного фонда и объектов коммунального назначения, приватизации жилья. Постоянно уделяется внимание решению вопросов подготовки к зиме. Так,за истекший зимний период нарушений режима работы тепловых систем, водопровода и канализации не было.

Однако, заметил выступавший, проблем существует в этой сфере немало. Вызывает, например, беспокойство состояние тепловых сетей в городах и городских поселках.

Серьезные замечания вызывает устройство тротуаров, асфальтирование, гравийное покрытие улиц. Тревожит обеспечение населения доброкачественной питьевой водой, утилизация и захоронение бытовых отходов.

Сложным остается вопрос с очисткой сточных вод. Нуждаются в реконструкции или строительстве нового коллектора и канализационной насосной станции старые очистные сооружения Марьиной Горки. Не завершено строительство очистных сооружений в г.п.Ивенец. Не решается вопрос строительства водозабора, канализации и строительства очистных сооружений в г.п.Радошковичи.

Проверками качества питьевой воды по бактериологическим показателям установлено, что в городах Борисове, Воложине, Клецке, Любани, Копыле, Несвиже, Слуцке она не соответствует установленным нормам.

В 1993 году за неудовлетворительное содержание водопроводных сооружений органами государственного надзора оштрафовано 83 должностных лица.

С.П.Кунцевич отметил, что состояние мест для обезвреживания твердых бытовых отходов вызывает беспокойство. Большинство из них не отвечает санитарным требованиям, главным образом из-за отсутствия постоянно работающей техники. Это не позволяет соблюдать технологию складирования вывозимых отходов. На свалках отсутствуют бытовые помещения для персонала. Не создана постоянная система лабораторного контроля, отсутствуют наблюдательные скважины для контроля за качеством подземных вод. Медленно решается вопрос строительства полигонов для твердых бытовых отходов. Весьма сложная обстановка с утилизацией бытовых отходов сложилась в поселках Дружный, Свислочь, Руденск, Радошковичи, Ивенец. А в Городее Несвижского и Свири Мядельского районов свалки расположены в водоохранной зоне реки Ужанка и прибрежной зоне озера Свирь. В связи с недостаточным обеспечением спецавтохозяйств топливом твердые бытовые отходы в последнее время вывозятся нерегулярно. Эколого-санитарная обстановка в городах и поселках усложняется. В настоящее время ассоциацией «Коммунальник» прорабатывается вопрос строительства экспериментального завода по переработке твердых отходов в городе Солигорске.

Анализируя итоги работы строителей области, выступавший отметил, что они работают в сложных экономических условиях. Непрерывное повышение цен на энергоносители, металл, материалы подняло стоимость строительно-монтажных работ в 2.500 раз.

Это привело к свертыванию жилищного строительства в области.

Прения по докладам открыл **депутат В.В.БОРОВОЙ.** Он, в частности, сказал: «В настоящее время Нарочанское ПОЖКХ — единственное в области коммунальное хозяйство, работающее с 25-процентной рентабельностью и уже не первый год без дотаций из бюджета на покрытие убытков по эксплуатации жилья, в том числе тепло- и горячего водоснабжения. В основном три здравницы, являясь потребителями тепла курортной котельной, содержат не только свое, ведомственное жилье, но и жилье коммунальное. А это, в первую очередь, — уменьшение их фондов, дополнительных выплат, удорожание путевок.

В нашем курортном поселке из чуть более 3.000 жителей примерно половина проживает в коммунальном жилье, а остальные — в ведомственном. Так вот эти три здравницы, содержащие свое жилье, дотируют содержание коммунального, используя все остатки прибыли, которые можно было бы направить на материальное поощрение коллектива.

Так, например, у нас случилось в первом квартале. Одно дело в этом случае — расчет за полученное тепло, другое — покрытие убытков за коммунальное жилье, ну а третье, самое преступное, — незаконное завышение цен на выработанную гигакалорию.

Сегодня на курорте Нарочь обосновались 13 действующих круглогодично здравниц, отметил далее В.В.Боровой. Но как государственного статуса курорта республиканского значения, так и единого хозяина курорт не имеет. Кто «дужы, той лепшы» на своей территории, а там, где чужая, — дело тоже не его. Из-за ведомственной неразберихи местные жители, проживая в месте, где так много воды, в 50% жилых домов /это новая застройка/ имеют ее днем в основном только на первом этаже. Уже лет 15 обсуждается вопрос о второй очереди водозабора. За это время построено 5 новых здравниц, а весь поселок питается от водозабора санатория «Нарочь», построенного в 63-м году. Документы на новую башню уже есть. Известно, кто ее будет эксплуатировать, — «Коммунальник». А вот кто строить будет, платить — неизвестно. И понимания между теми, кто обосновался на берегу, нет.

Следующим выступал **депутат В.И.ГЛУШКОВ**. Он отметил, что новая концепция жилищного строительства привела к резкому увеличению объемов строительства объектов жилищно-строительной кооперации и индивидуального жилья. Однако разработка даже проектов новой застройки требует больших средств, а их не хватает, не говоря об инженерной подготовке. Перед предыдущей сессией, когда на постоянных комиссиях рассматривались планы и бюджеты на текущий год, объекты, связанные с сетями к новым жилым районам /в частности, по Вилейке — электроснабжение микрорайона Маковье, где было выполнено почти 75% работ/, были исключены из программы, со ссылкой на 850-е постановление Совмина от 20.12.1993 года. Но заканчивается апрель, и ни Минэнерго, ни Минсвязь даже не собираются приступать к рассмотрению этих вопросов.

Единственный, кто пытается что-то сделать, — это областное управление по строительству и эксплуатации автомобильных дорог.

Депутат Глушков выразил благодарность руководству облисполкома, принявшему решение выделить 4 млрд.рублей на восстановление покрытий основных магистральных улиц городов области.

«А теперь о содержании жилищного фонда и объектов коммунального хозяйства», — перешел выступающий к следующей проблеме. Приватизация жилья, заметил он, уменьшила ношу коммунальных служб, так как отпали из сферы одно- и двухквартирные дома. Не могу не отметить, что внедрение бригадного подряда позволило улучшить эксплуатацию жилья. Но все равно объемы ремонта кровель, содержания внутридворовых покрытий, подготовка сетей теплоснабжения, водопровода и канализации к осенне-зимнему сезону 1994/95 года, не говоря уже про закупку топлива, безусловно, требуют очень больших средств. Ясно, что нужны хотя бы минимально необходимые объемы. Считаю также, что нужно записать в проект решения сессии такой пункт: «Просить СМ РБ и Госкомнефтепродукт увеличить объемы поставки бензина и дизтоплива коммунальному хозяйству по государственным ценам, хотя бы в четыре раза». Так как выделенных фондов едва хватило на два месяца, а коммерческое топливо в 3—4 раза дороже, в результате мусор становится «золотым»...

Помимо прочих проблем, на которых остановился в своем выступлении президент ассоциации «Коммунальник» **В. И. КИРИЛЬЧИК,** была следующая. «Сельские предприятия концентрируют свои усилия на сельскохозяйственном производстве, а специализированные организации ЖКХ обеспечивают коммунальное обслуживание. Доводы верные и, на первый взгляд, очень убедительные, заметил выступавший. Но вопрос в том, есть ли условия для такой организации коммунального обслуживания села, способна ли коммунальная служба местных Советов обеспечить резко возрастающий объем работ? Судите сами.

Во-первых, на действующие объединения ЖКХ резко возросла нагрузка за счет уже принятого жилья от ведомств (а за последние 3 года его принято 700 тыс. кв.м. общей площади), высвобождающихся военных городков.

Во-вторых, следует принять во внимание территориальную разобщенность объектов обслуживания и в связи с этим трудности оперативного управления ими, а также значительное удорожание ремонтно-эксплуатационных работ.

Кроме того, во многих случаях трудно и даже невозможно отделить коммунальное хозяйство от сельскохозяйственного производства, так как такие важнейшие объекты, как котельные, артезианские скважины, задействованы для удовлетворения и коммунально-бытовых, и производственных нужд.

Можно привести и другие причины, которые препятствуют созданию централизованных районных сельских коммунальных служб. Поэтому прежде чем принимать решения по этому вопросу, следует очень серьезно взвесить все «за» и «против», и самое главное, чтобы такая реорганизация не ухудшила обслуживание и на селе, и в городе. Хотя в перспективе мы должны создать единую коммунальную службу на селе.

«Усиление кризисных явлений в экономике, особенно в последние месяцы, поставило жилищно-коммунальные предприятия на грань финансовой катастрофы и остановки производства из-за неплатежеспособности», — так определил руководитель «Коммунальника» состояние возглавляемой им службы.

По состоянию на 15 апреля задолженность за электроэнергию, топливо, покупную теплоэнергию и материальные ресурсы достигла около 27 млрд. рублей. В то же время задолженность предприятиям ЖКХ со стороны потребителей коммунальных услуг составила более 13 млрд. рублей. Все это, безусловно, ставит под угрозу срыва подготовку хозяйства к работе в осенне-зимний период, что недопустимо. Особенно это касается создания топливных запасов. Практика показала, что для нормального прохождения отопительного сезона на его начало в системе ЖКХ необходимо иметь не менее 30 тыс. тонн жидкого топлива. Для сведения скажу, что централизованная поставка жидкого топлива планируется не выше 30% от потребности коммунальных котельных. Для его заготовки требуются средства в мае-октябре в сумме примерно 35 млрд. рублей.

В прошлом отопительном сезоне эти вопросы решались проще, так как в основном на приобретение топлива средства были централизованы на областном бюджете, а на предстоящий период направлены на места. Это несколько усложнит создание запасов топлива.

Но еще труднее положение с обеспечением финансовыми ресурсами текущей производственно-эксплуатационной деятельности. Себестоимость основных коммунальных услуг в 10—20 раз выше размера установленных государством тарифов для населения, и эта огромная разница должна компенсироваться предприятиями из бюджета.

По не зависящим от нас причинам отрасль жилищно-коммунального хозяйства считается убыточной, и Минфином РБ выделяется госдотация, отметил В.И.Кирильчик, а наверное, было бы правильнее на уровне облисполкома утверждать планово-расчетные цены на жилищно-коммунальные услуги и предусматривать не госдотацию, а возмещение разницы в ценах.

Как видим, в жилищно-коммунальной сфере назрело немало острых проблем. Безусловно, они копились годами. А экономическая нестабильность, разрывы прежних хозяйственных связей вытолкнули их наружу. Об этом говорили в своих выступлениях депутаты В.А.Седин, С.Л.Смолич, С.И.Трусов, А.В.Короткевич. Они не только констатировали факты, но и вносили конкретные предложения. В частности, шла речь о том, что необходимо устанавливать счетчики для учета расходования воды, газа. Подчеркивалось, что жизнь заставляет быть экономными. И вовсе не пустяк утепленные на зимний период двери и окна в квартирах. Ведь именно из-за подобной халатности часть тепла уходит на улицу.

К сожалению, констатировали выступавшие в прениях, низким остался уровень жилищно-коммунального обслуживания на селе. Ранее созданные коммунхозы прекратили свою деятельность из-за недостаточного контроля со стороны облсельхозпрода. Хотя в целом за последние годы со стороны исполкомов местных Советов внимание к эксплуатации жилищного фонда и объектов коммунального хозяйства повысилось. Однако работа в этом направлении предстоит еще немалая. Необходимо обеспечить дальнейший рост благоустройства жилищного фонда центральным отоплением, горячим и холодным водоснабжением, канализацией, газом. Следует продолжить также работу по передаче ведомственных жилых домов в ведение местных Советов. Что касается так называемых аварийных домов, то до 2000 года планируется их снос.

Жилищно-коммунальная сфера самым непосредственным образом связана с экологией. И вовсе не пустяк, в каком состоянии находятся ее объекты, как они функционируют. Проектные неточности, технические ошибки, просто халатность в их обслуживании могут привести к авариям. И, как результат, к серьезным экологическим последствиям. Именно на этом заострила внимание присутствующих депутат М.Н.Худая. Она говорила о том, насколько важно сегодня не навредить своей хозяйственной деятельностью природе.

С интересом выслушали депутаты выступление на сессии министра жилищно-коммунального хозяйства Б.В.Батуро. Он отметил, что в условиях перехода к рыночным отношениям необходимо искать новые формы и методы работы.

По второму вопросу повестки дня сессии выступил с содокладом председатель постоянной комиссии по экономической реформе, вопросам плана и бюджета М.Н.Бондарчик. Он отметил возрастающую роль предпринимательства в экономике области, которое способно решить во многом вопрос обеспечения населения области товарами массового спроса. Вместе с тем М.Н.Бондарчик коснулся и тех трудностей, с которыми сталкиваются предпринимательские структуры. Это и несовременная законодательная база, и не всегда до конца продуманная налоговая политика, и сложности с сырьем, комплектующими.

Однако, заключил выступавший, несмотря на все трудности перехода к рыночным отношениям, предпринимательство имеет немало шансов крепко встать на ноги.

Жилищно-коммунальное хозяйство области — та отрасль, которая оказывает самое непосредственное влияние на жизнь и настроение людей, их работоспособность. Решения, принятые на областной сессии, как раз и преследуют эту цель. В них намечен ряд конкретных мер по дальнейшему развитию жилищно-коммунального хозяйства и социальной инфраструктуры.

В ТРУДНОМ ПОЛОЖЕНИИ

находилось народное хозяйство области в январе-марте 1994 года

Это обусловлено ухудшением обеспечения топливно-энергетическими ресурсами, резким ростом цен на них, трудностями по заключению договоров на поставку продукции и получение материально-сырьевых ресурсов.

Острыми продолжают оставаться вопросы взаиморасчетов. Задолженность предприятиям области за отгруженную продукцию по состоянию на 1 апреля текущего года составила 270 млрд. рублей. Одновременно они задолжали своим партнерам почти 240 млрд.рублей, из которых в пределах республики — 199 млрд.

Названные и другие факторы привели к снижению уровня развития всех отраслей народного хозяйства области. Объем промышленного производства в январе-марте по сравнению с соответствующим периодом прошлого года снизился на 20,7 процента, производительность труда — на 17,4. За этот период сократили выпуск продукции 198 предприятий, или 72 процента их общей численности.

В течение первого квартала остановки производства имели место на 132 промышленных предприятиях, или почти на каждом втором. Потери рабочего времени по этой причине составили более одного миллиона человеко-дней.

Вместе с тем в марте положение несколько стабилизировалось. По сравнению с февралем увеличился среднесуточный выпуск продукции, и темп роста составил 110,8 процента.

В январе-марте из общего объема промышленного производства около 10 процентов продукции поставлено на экспорт. Объем экспорта во внутренних действующих ценах увеличился в 22,8 раза, во внешнеторговых — на 8,7 процента и составил 51,9 млн.долларов.

Сохраняется напряжение с производством товаров народного потребления. За первый квартал их выпущено на 603,5 млрд.рублей, или на 25,3 процента меньше, чем за соответствующий период прошлого года. В том числе продовольственных — на 17,7 процента, непродовольственных — на 35.

Несколько улучшилось производство продовольственных товаров. Объемы выпуска молочной отраслью почти сохранены на уровне 1993 года. Возросли заготовки молока на 4,8 процента против соответствующего уровня 1993 года. Это дало возможность увеличить выпуск сыров жирных на 13,9 процента, отгрузку г.Минску творога в 3 раза.

В мясной отрасли из-за сокращения заготовок скота и птицы на 30 процентов, снижения платежеспособности населения производство мяса сократилось на 33,6 процента, пельменей — на 84,3, колбасных изделий — на 44,3.

Снижены объемы производства пятью хлебозаводами из восьми работающих объединения "Борисовхлебпром", всеми комбинатами хлебопродуктов, производящими продовольственные товары, макаронными фабриками. Выпуск хлеба и хлебобулочных изделий сократился на 14,6 процента, кондитерских — на 12.

Сокращен объем выпуска продовольственных товаров предприятиями областной потребительской кооперации на 46 процентов, в том числе колбасных изделий — на 70, а также консервов, булочных и кондитерских изделий. Причина — снижение покупательского спроса, неплатежеспособность торгующих организаций.

Ухудшилась и работа торгующих организаций. При росте товарооборота в действующих ценах в 14,8 раза сохраняется тенденция снижения его физических объемов. За первый квартал объем товарооборота составил всего 37,4 процента к соответствующему периоду прошлого года. Значительно снижена продажа важнейших видов товаров: мяса и птицы — на 50 процентов, колбасных изделий — на 58, рыбы — на 34, масла животного — на 43, яиц — на 49 и т.д.

Торгующие организации задолжали поставщикам большие суммы, прежде всего — за непродовольственные товары. Так, предприятия управления торговли должны 3,9 млрд.руб. Доля собственных оборотных средств у торгующих организаций составляет около 14 процентов от товарных запасов при существовавшем ранее нормативе 50 процентов.

Платных услуг реализовано населению на 47,3 млрд.рублей. Объем их в сопоставимых ценах сократился на 26 процентов, бытовых — на 37. В настоящее время предпринят ряд мер по улучшению положения дел в этой отрасли. В 1993 году из областного бюджета выделена дотация на покрытие убытков сельской службы быта и капитальный ремонт в сумме 108,3 млн.рублей, из местных бюджетов райгорисполкомы выделили на возмещение затрат по оказанию социально важных видов услуг 66,4 млн.рублей.

Большинство предприятий бытового обслуживания освобождены от уплаты налогов на прибыль, недвижимость, природные ресурсы, что позволило направить на развитие этой отрасли 276,8 млн.рублей.

В сельскохозяйственном производстве наряду со сложной в целом обстановкой прослеживается ряд положительных изменений. Начиная со второго полугодия 1993 года сложилась устойчивая тенденция роста продуктивности животных. За первый квартал текущего года валовой привес крупного рогатого скота на выращивании и откорме по сравнению с прошлым годом увеличился на 13 процентов, среднесуточный привес — на 68 граммов. В среднем от одной коровы надоено по 493 кг молока, или на 43 кг больше по сравнению с прошлогодним периодом. Продуктивность молодняка увеличилась во всех районах, кроме Несвижского, надои молока — во всех районах, кроме Столбцовского.

Всеми категориями хозяйств продано государству молока на 6 процентов больше, чем в предыдущем году. Увеличили его продажу 17 районов, из них Слуцкий — на 17 процентов, Мядельский и Смолевичский — на 16.

Ведется работа по реформированию хозяйств. 97 колхозов сформировали долевой имущественный фонд колхозников. Дивиденды выплатили за 1992 год 18, за 1993 год — 12 хозяйств.

В области работают 660 крестьянских /фермерских/ хозяйств. За прошлый год их количество увеличилось на 129 единиц, или 25 процентов; за январь-март — на 12. Всего за фермерскими хозяйствами закреплено 12.030 га земель, в том числе пашни — 8.009 гектаров. За прошлый год фермерам из госбюджета выделено на обустройство хозяйств 2,5 млрд.рублей кредитов, в том числе льготных — 800 млн.рублей.

Несмотря на некоторые положительные результаты, состояние дел в отраслях агропромышленного комплекса остается очень сложным. Общий объем закупок скота и птицы по сравнению с соответствующим периодом прошлого года сократился на 25 процентов. Продажу скота и птицы уменьшил 21 район области, из них Воложинский — на 51 процент, Столбцовский — на 49, Пуховичский — на 42. Закупки молока в личных подсобных хозяйствах граждан уменьшились на 63 процента, скота и птицы — на 41. Во всех районах сократилось поголовье крупного рогатого скота, в том числе коров — в 17 районах, свиней — в 11 районах. В прошлом году в четырех районах /Вилейском, Логойском, Несвижском и Узденском/ полностью ликвидировано поголовье овец, за 3 месяца текущего года их численность уменьшилась в 10 районах из 16.

В области ведется работа по заключению договоров контрактации сельскохозяйственной продукции на объемы, утвержденные сессией областного Совета депутатов на 1994 год. По состоянию на 8.04.94 года договор контрактации на поставку сахарной свеклы заключен на 99,7 процента, молока — на 98, льноволокна — на 94, зерна — на 80, скота и птицы — на 78, маслосемян рапса — на 65, овощей — на 64.

В 1993 году колхозами, совхозами и другими сельскохозяйственными предприятиями получено 90.601,3 млн.руб. прибыли, что в 6,9 раза больше, чем в 1992 году. Однако финансовое положение в сельском хозяйстве весьма сложное.

По состоянию на 1 апреля 1994 года задолженность по долгосрочным ссудам колхозов, совхозов и других сельскохозяйственных предприятий составила 13.192 млн.рублей, что в 20,5 раза больше, чем на соответствующую дату прошлого года. По краткосрочным ссудам задолженность по сравнению с соответствующим периодом прошлого года возросла в 20,7 раза и составила 295.015 млн.рублей. Закредитованы хозяйства Борисовского, Смолевичского, Березинского, Воложинского, Несвижского, Стародорожского районов.

Сельское хозяйство испытывает трудности с минеральными удобрениями, срывается план известкования кислых почв. Недостает в значительных объемах бензина и дизтоплива.

За счет всех источников финансирования и по всем формам собственности использовано 250,5 млрд.руб. капитальных вложений, в том числе 171,3 млрд.руб. строительно-монтажных работ. Это 17 процентов годового плана. На развитие материальной базы социальной сферы использовано 90,3 млрд.руб., или 36 процентов от общего объема капитальных вложений /16 процентов годового плана/.

В жилищном строительстве за отчетный период освоено 54,4 млрд.руб. капитальных вложений и введено в эксплуатацию 40,3 тыс.кв.м общей площади жилья, что составило 18 и 5,5 процента годового плана соответственно.

На строительстве объектов образования освоено 3,9 млрд.руб., или 13 процентов годового плана, здравоохранения — 6,6 млрд.рублей /24 процента/, культуры — 1,1 млрд.руб./8/.

Концерном "Субинвест" за январь-март текущего года освоено 27,9 млрд.руб. капитальных вложений /14,6 процента к плану года/. Сорван ввод в эксплуатацию двух 72-квартирных домов в Молодечно, 90-квартирного дома для малосемейных в Слуцке, 35-квартирного дома в Березино, двух одноквартирных домов в колхозе "Гоцк" Солигорского района, внеплощадочных сетей к 60 и 120-квартирным домам в Слуцке.

Сложно решается вопрос с кредитованием жилищно-строительных кооперативов и индивидуальных застройщиков. На объектах облсельхозпрода за 3 месяца освоено 14,6 млрд.руб., или 3 процента к плану. На многих объектах, предусмотренных к вводу в 1994 году, работы по существу не начинались. Так, по заводу картофелепродуктов в Дзержинске, вводимом в текущем году, за отчетный период освоено 0,5 млрд.руб., или всего 2 процента годового плана.

На строительство важнейших природоохранных объектов в 1994 г. предусмотрено около 60,5 млрд.рублей капитальных вложений. Использовано за 1 квартал текущего года 10,5 млрд.рублей, или 17 процентов годового задания.

Продолжается работа по трудоустройству населения. В январе-марте в службы занятости обратились 7,1 тысячи человек, из них официальный статус безработного получили 5,2 тысячи. Трудоустроено 2 тысячи безработных, или в 3,5 раза меньше, чем их зарегистрировано. На начало апреля в службе занятости состояло на учете 15,7 тысячи безработных. Их число по сравнению с соответствующим периодом прошлого года увеличилось на 3,7 тысячи, или на 30,8 процента. Пособие по безработице в марте получили 8,9 тысячи человек, или 56,8 процента общей численности безработных. Затраты на выплату пособий по безработице, материальную помощь, организацию общественных работ и переобучение составили 822 млн.рублей.

ДЫШАТ НА ЛАДАН,

но тем не менее Минская областная организация оборонного спортивно-технического общества ОСТО по итогам работы за 1993 год заняла 1-е место в республике

И хотя на этом пьедестале почета они стоят в центре, петь дифирамбы не приходится. Дело в том, что на состоявшемся пленуме этой организации было вскрыто много проблем и недостатков. Одни из них не имеют отношения к 670 сотрудникам этого коллектива, другие — в прямой зависимости от них.

Об этом детально говорил в своем докладе председатель областного совета ОСТО подполковник Е.Бурцев, выступившие в прениях В.Бобров, С.Заливченко, Г.Макаревич, В.Одессов и др. Главная забота — как выжить в это труднейшее кризисное время, не сдать завоеванных позиций, совершенствовать деятельность общества.

Многие руководители районных советов поставлены в такие жесткие финансовые рамки, что вынуждены развивать коммерческую предприимчивость, которая не имеет ничего общего с целями и задачами оборонной организации — готовить достойное пополнение для армии. Так вот, каждая организация, как говорится, выкручивается как может и делает то, что считает нужным. Некоторые из них открыли курсы по подготовке парикмахеров, менеджеров... А надежды на финансовую поддержку со стороны спонсоров, бизнесменов, предпринимателей ни у кого нет и, видимо, не будет. Где выход?

Руководителям ОСТО приходится, например, с большим трудом "выбивать" материально-техническое снабжение. Особенно сложно с обеспечением горюче-смазочными материалами, которые приходится покупать по коммерческим ценам. В некоторых районах начали закупать резервуары, чтобы приобретать горючее оптом. Но это не всех спасает. Чтобы научиться водить автомобиль, курсанту иной раз приходится приносить бензин в канистрах.

Нет запчастей, резины, аккумуляторов... По этой причине сокращается автопарк. Спортивных машин было 25, сейчас осталось 10, спортивных мотоциклов было 167, сейчас — 105. Куда они делись? Что-то продали ради сиюминутной выгоды, что-то пришло в негодность. Такие факты имели место в первичной организации ОСТО МАЗа, Молодечненско-Воложинском межрайонном совете...

И как результат — техника, которая осталась, эксплуатируется на износ, а грузовой транспорт сдается в аренду с мизерной оплатой. Многие курсанты организации, которую возглавляет В.Ганиев, закончили теоретическое обучение, но не смогли водить машины.

Всем известно, что в армию юноши должны идти физически крепкими, выносливыми. ОСТО могли бы их готовить к нелегкой службе. Однако в ряде организаций спортивная работа свертывается. И не по вине сотрудников. Сказывается общий кризис в нашей стране, развал отлаженной и четкой системы подготовки пополнения для Вооруженных Сил.

Все меньше проводится соревнований по прикладным видам спорта, сокращается число спортивных секций. Словом, спорт теряет главную свою характеристику, которой мы раньше гордились, — массовость.

К примеру, 2 апреля с.г.проводился чемпионат области по пулевой стрельбе. Однако не прибыли команды из Московского, Первомайского и даже Октябрьского районных советов столицы, хотя на территории последнего находится детско-юношеская школа по стрелковому спорту. На этих соревнованиях присутствовал лишь один председатель районного совета ОСТО В.Одессов. Есть над чем задуматься. Серьезного внимания требует военно-патриотическая работа. Делается в этом отношении многое. В прошлом году было проведено 12 оборонно-спортивных праздников, соревнований, десятки встреч с ветеранами войны и труда...

Но правде надо смотреть в глаза: военно-патриотическая работа тлеет, как уголек в погасшем костре. Больше того,, некоторые политиканы, лжеисторики пытаются ее вовсе свернуть, утверждая, что она не нужна. И кое-чего они сумели достичь. Распались многие военно-патриотические клубы: на подшипниковом заводе — "Патриот", на "Интеграле" — "Чкаловец", "Танкист", слава о которых выходила за пределы республики.

В них занимались сотни мальчишек, в том числе трудновоспитуемые. Сейчас они предоставлены улице. В чем дело? Нет финансов ни у предприятия, ни в организации ОСТО. Плюс ко всему — налоги, инфляция, арендная плата...

По чьей-то воле с ликвидацией военруков нанесен непоправимый урон военно-патриотическому воспитанию школьников. Раньше военруки проводили экскурсии, походы, встречи с известными людьми, соревнования, готовили призывников к службе в армии. Теперь этого нет. Поэтому участники пленума остро ставили вопрос о восстановлении института военруков. Услышат ли их голос те, от кого зависит решение этого государственного вопроса?

Я рассказал лишь о некоторых острых проблемах областной организации ОСТО, по праву считающейся лучшей в республике. Но трудности выживания одинаковы для всех. Один лишь вопрос волнует: долго ли они будут дышать на ладан? Может быть, государству надо по-настоящему вникнуть в их проблемы и не дать им погибнуть?

Анатолий СМОЛЯНКО.

Калонка з працягам

Віктар НЕСЦЯРОВІЧ

МЫ РОДАМ З ВАЙНЫ

(Працяг. Пачатак у №№ 40 — 42, 44.)

З-пад Арла, нібы іголкі,
Сыпануліся асколкі.
Першым Гебельсу, аж міла,
Да сцяны язык прышыла.

А другім — "так Італію растрэсла, што прэм'ер зваліўся з крэсла". І яшчэ помніцца:

Злосны обер фрыцаў клікаў,
Гаварыў і пальцам тыкаў:
"Вы ўсе ведаеце Ота,
Рускім здаўся, вось брыдота.
Быў эсэсаўцам, і што ж:
Прадаў фюрэра за грош".

Хіба маглі мы ведаць тады, што ж здарылася, калі з-пад Арла "сыпануліся асколкі". Тым больш пра Італію, дзе нейкі прэм'ер "зваліўся з крэсла". Ні пра бітву пад Масквой, ні пра Арлоўска-Курскую бітву, ні пра Сталінград мы тады, ва ўмовах акупацыі, нічога не маглі чуць. І калі ў чэрвені сорак чацвёртага пачалі заўважаць, што гарнізонныя немцы сталі нейкія злосныя і панылыя, а праз колькі дзён праз вёску пачалі рухацца на захад адступаючыя гітлераўцы, стомленыя, запыленыя, у мундзірах з закасанымі рукавамі, мы таксама не ведалі, што пачалася вызваленчая аперацыя "Баграціён". І што наша мясціна апынулася на ўсходняй ускраіне вялікага "мінскага катла".

Ясна было адно: у вёсцы заставацца небяспечна, трэба падавацца ў лес. Маці ж наша чамусьці марудзіла. Да таго часу, пакуль не зайшоў у двор адзін з гарнізонных немцаў, які выручаў сям'ю, даючы каня, каб управіцца з пасяўной. І сказаў ён прыкладна так, ужываючы польскія і рускія словы: "Нам скора будзе капут, русскіе наступают. А вам надо скорей падаваться до лясу". І тады маці рашылася. Сабрала самае неабходнае з вопраткі, паўмяшка сухароў, першымі выправіла ў лес старэйшых. А праз гадзіну-другую і сама падалася за імі з намі, малодшымі дзецьмі і кармілецкай каровай. І вось мы ў Карчэўі, абжываем нашу зямлянку, якая адначасова служыла і хлявом для рагулі. У сямейным лагеры стараліся падтрымліваць меры бяспекі, баючыся, каб нас не высачылі карнікі. Карову не выпускалі на волю, каб не падавала голасу. Кастры разводзілі толькі зрэдку днём, гарачую ежу амаль не ўжывалі. Больш абыходзіліся свежым малаком з сухарамі. Каб не задыхацца ноччу ў душнай зямлянцы, спалі побач з ёй, зладзіўшы шалашы, пасцелі з пахучых яловых лапак.

Больш смелыя з нашага сямейнага "табара" наведваліся ў вёску, каб забраць той-сёе з прадуктаў ці рэчаў, а заадно разведаць абстаноўку. І вось аднаго разу прынеслі "разведчыкі" радасную навіну: "Нашы ў вёсцы!" Увесь лагер ахапіла незвычайная радасць. Людзі ўмомант зняліся з месца і падаліся ў пакінутую вёску. Мы таксама нібы на крылах ляцелі. Мама ўвесь час плакала з-за таго, што не дачакалася з намі гэтага шчаслівага дня старэйшая з сясцёр Лёня, якую ў самым пачатку лета вывезлі ў Нямеччыну.

Урэшце мы дабеглі да вёскі. Але што гэта? Не згледзелі мы ні хат, ні гаспадарчых будынкаў. На іх месцы дыміліся папялішчы. Спыніліся мы на той самай сядзібе, дзе паўгода кватаравалі ў жанчыны-ўдавы. Пакінуты намі хатні скарб згарэў. Уцалела толькі тое, што было закапана ў спецыяльна вырытай яме.

Побач са спаленай хатай нашай гаспадыні мы ўбачылі вялікую групу чырвонаармейцаў.

У палонных не страляюць?

У прылеглых да нашай вёскі лясах на кожным кроку можна было натрапіць на цікавую знаходку. Лічылася за ўдачу, напрыклад, знайсці губны гармонік. Падбіралі мы трафейныя рэчы, якія былі больш прыдатныя ў гаспадарчым ужытку. Гэта магла быць кароткая сапёрная рыдлёўка ці стэарынавая свечка. Прыносілі пры выпадку нямецкі салдацкі мундзір або шынель, пару шкарпэтак, кацялок або каністру.

Звычайна выпраўляліся мы ў свае вандроўкі-пошукі невялікай хлапечай кампаніяй. А на той раз я блукаў у лесе, што падступаў да лясніцтва, у адзіноце. І калі выходзіў на ўскраек, з гушчару паказаўся нямецкі салдат. Выгляд яго мяне, відома, спалохаў. Салдат быў рослы, неахайны, з рыжаватай шчэццю на твары і запалымі вачыма. Ад яго я не чакаў нічога добрага і гатоў быў даць драла. Але спыніўся, пачуўшы словы: "Мальчик, ком! Гітлер капут. Плен. Плен".

Да мяне, збянтэжанага і здранцвелага, не адразу дайшоў сэнс пачутага. Урэшце зразумеў: гэта ж ён просіць мяне, хлапчука, каб завёў яго ў палон. Адзін, мабыць, збіўся і вырашыў, што са мной будзе больш надзейна.

І вось я ўжо вяду майго "палоннага" вясковай вуліцай. Вяду міма папялішчаў у той ускраіны канец вёскі, дзе яшчэ месяц назад размяшчаўся нямецкі гарнізон. Чаму менавіта туды? Ды таму, што ва ўцалелых хатах ёсць нашы вайскоўцы, якім я і намерваўся здаць "палоннага". Хіба ж мог я ведаць, што суправаджаю чужога салдата, нядаўняга ворага, на блізкую смерць, што падстаўляю яго пад немінучы ўдар.

Тут я павінен сказаць, што ва ўцалелай частцы вёскі, у некалькіх хатах размясціўся тады вайсковы палявы шпіталь. І знаходзілася там дзесяткі два-тры параненых чырвонаармейцаў. Яны ў саставе вялікай групы нашых байцоў пры праследаванні адступаўшага праціўніка трапілі пад моцны агонь фашысцкай засады. У шпіталі не хапала персаналу, і ў дапамогу ўзялі вясковых дзяўчат. Дапамагала выходжваць параненых і мая сястра Галя.

Па сваёй дзіцячай наіўнасці я і прывёў палоннага немца ў раён размяшчэння палявога шпіталя. Калі спыніліся на вуліцы, нас акружыў гурт вясковых кабет. Адна з іх, трасучы перад носам фрыца нейкім абпаленым рыззём, крычала: "Вось паглядзі, гад, з чым мы засталіся! Усё пусцілі з агнём, фашысты праклятыя!" Немец стаяў у вінаватай разгубленасці і, як выратавальную малітву, паўтараў словы: "Гітлер капут". Потым дастаў з кішэні запыленага кіцеля фотаздымкі сваіх дзяцей і жонкі, пачаў паказваць жанчынам. Можа, думаў хоць гэтым выклікаць нейкую спагаду да сябе.

Развязка настала зусім нечакана. З хаты выйшаў наш афіцэр. Быў ён у гімнасцёрцы,з забінтаванай да локця рукой, з партупеяй цераз плячо. Убачыўшы афіцэра, немец напружыўся і памкнуўся нешта сказаць. Ды наш афіцэр апярэдзіў:

— А, гад! Цяпер ты будзеш казаць "Гітлер капут". А што ж ты раней вытвараў на нашай зямлі? Можа, гэта ты маю маці расстраляў ды сясцёр маіх? А ну, ком!

І пачаў расшпільваць здаровай рукой кабуру на поясе. Павёў яго да акопа, што быў вырыты на агародзе, зусім побач з вуліцай, дзе засталіся стаяць мы, утрапёныя. Паставіў на бруствер, узняў руку з пісталетам. Раздаўся глухі стрэл. Немец грузна паваліўся ў акоп...

Здавалася б, што магла значыць яшчэ адна смерць сярод тысяч смярцей на нашай шчодра палітай крывёю па віне заваёўнікаў зямлі. Аднак праз многія гады не пакідала мяне адчуванне віны за таго недарэчна загінуўшага салдата арміі вермахта.

(Заканчэнне будзе.)

"БЫВАЙЦЕ ЗДАРОВЫ, ЖЫВІЦЕ БАГАТА..."

Штрыхі да партрэта заслужанага работніка культуры рэспублікі, мастацкага кіраўніка Вілейскага народнага хору А.А.Шагава

НЕКАЛЬКІ ГАДЗІН калясілі па гаспадарцы. Дырэктару саўгаса Аляксандру Аляксандравічу Шагаву трэба было пацікавіцца справамі механізатараў на аддаленым полі, разабрацца са скаргамі даярак, заглянуць да рамонтнікаў тэхнікі, у свірны, дзе даводзілася да ладу насенне. І толькі недзе а пятай гадзіне ён прапанаваў перакусіць. Гасцінная гаспадыня хутка паставіла на стол стравы. Праз некалькі мінут з суседняга пакоя данеслася музыка. Адчувалася, што на гузікі гармоніка націскае рука самавучкі. У другім куце таго ж пакоя "заплакалі" струны расстроенай гітары.

Аляксандр Аляксандравіч зразумеў, што я ўслухоўваюся ў тое гранне, і, як мне падалося, незадаволена сказаў:"Мае сыны Анатоль і Мікалай вырашылі артыстамі стаць. Вось і дрынкаюць цэлымі днямі. Ад іх музыкі ажно ўвушшу гудзе..."

Той эпізод амаль 20-гадовай даўнасці я нядаўна "адкапаў" у сваім журналісцкім блакноце. Вырашыў пацікавіцца, якую ж прафесію выбралі тыя два хлапчукі з далёкай вёсачкі Любанскага раёна. Тым больш што такія прозвішчы часта гучаць на аглядах-конкурсах Міншчыны. Спытаў. Так і ёсць. Гэта тыя ж Шагавы. Старэйшы, Анатоль, закончыў Маладзечанскае музычнае вучылішча, пазней — Беларускую дзяржаўную кансерваторыю / цяпер — Беларуская акадэмія музыкі/. Працаваў галоўным хармайстрам Дзяржаўнага народнага хору, мастацкім кіраўніком Палаца культуры прафтэхадукацыі "Юнацтва". Яго ведалі як чалавека, які самааддана верыць у неўміручую матчыну песню, у харастрво яе напеву, у сілу і моц роднага паэтычнага слова. Ён жыў неадольнай верай у тое, што народная песня — гэта не толькі суцяшэнне і супакаенне для збалелай і спакутаванай душы, але і магутны сродак абуджэння сацыяльнай і нацыянальнай самасвядомасці. Яму нялёгка працавалася ў тыя часы: кожную праграму канцэрта трэба было насіць на ўзгадненне строгім цэнзарам-суддзям, якія многае выкрэслівалі, многае прымушалі перарабляць, загадвалі ўключаць у рэпертуар песні пра вялікіх правадыроў. Можа, жаданне апынуцца далей ад такіх суддзяў-правяральшчыкаў, можа, што іншае паспрыяла таму, што Анатоль Шагаў паехаў у Вілейку кіраваць народным хорам "Світанак". Ведаў за што бярэцца. Гэты калектыў створаны ў 1952 годзе. Мужчынская група хору на Першым усесаюзным фестывалі самадзейнай мастацкай творчасці атрымала званне лаўрэата. За шматбаковую дзейнасць па развіццю харавога мастацтва ў 1977 годзе калектыву прысвоена званне народнага. Лаўрэат Другога усесаюзнага фестывалю народнай творчасці. Пераможца рэспубліканскага тэлеконкурсу "Пеўчае поле". Адным словам, не за ўзнагародамі ехаў малады культработнік у перыферыйны горад, хаця яны знайшлі любанскага хлопца менавіта там. Але аб гэтым пазней...

Ужо ў першым канцэрце віляйчане пачулі песні "Пад гарою каліна" і "Усе гульні каля броду" ў апрацоўцы Анатоля Шагава. І пераканаліся, што перад імі мастацкі кіраўнік, які ўзніме беларускую песню на высокі п"едэстал, зачаруе слухачоў цудоўнымі і шчырымі мелодыямі, іх непаўторнае гучанне разнясе далёка-далёка. Сёння гэта сапраўды выдатны хор і па строю, і па інтанацыі, і па дынаміцы, і па нюансах. Гэта не толькі мая ацэнка. Такое даводзілася чуць ад спецыялістаў самай высокай пробы.

Ва ўступным артыкуле да кнігі Рыгора Шырмы "Песня — душа народа" народны паэт рэспублікі Ніл Гілевіч пісаў: "Ёсць непрымірымасць да фальшу, халтуры і лёгкага флірту з' мастацтвам, ёсць мужнасць мастака і мысліцеля гаварыць праўду безаглядна, у вочы..." Гэтыя словы мне хочацца адрасаваць і Анатолю Шагаву. Ён таксама рашуча паўстаў супраць тых людзей, якія зжыліся з фальшам і халтурай. Тады ён працаваў дырэктарам дзіцячай музычнай школы. Дарэчы, ён і цяпер займае такую пасаду. Нібы птушкі ў вырай, паляцелі скаргі на яго ў самыя розныя інстанцыі. Прыязджалі правяраючыя, хто ў адзіночку, хто з цэлай камісіяй. Адны — прыстунвалі, другія — калупаліся ў паперах.

Анатоль гнуў сваё:"Людзям без творчай жылкі няма чаго рабіць у дзіцячай музычнай школе". Нарэшце, скаржнікі зразумелі: калі хочаш запаліць ініцыятывай іншых, спачатку загарыся сам. Хтосьці ціхенька з"ехаў з Вілейкі, хтосьці — са скандалам, хтосьці затаіўся ў чаканні. А многія перавыхаваліся, і калі А.Шагаву прысвоілі званне заслужанага работніка культуры рэспублікі, першымі павіншавалі яго з высокай узнагародай.

Вілейскі "Світанак" выступаў у Польшчы, Расіі, на Украіне. Аўтар гэтых радкоў таксама быў удзельнікам дэкады культуры і мастацтва Міншчыны ў Кіеўскай вобласці і на працягу некалькіх дзён меў магчымасць чуць водгукі аб майстэрстве вілейскіх самадзейных артыстаў. Усе яны зводзіліся да таго, што калектыў праз беларускую песню паказаў харазство і веліч душы свайго народа, чалавечнасць, жыццёвасць і моц яго нацыянальнага характару. Летась ансамбль "Забава", які створаны пры народным хоры, быў на гастролях у Злучаных Штатах Амерыкі.

— Запрошаны мы туды былі прадстаўніком экспартна-імпартнай асацыяцыі па гандлю нерухомасцю Джонам Стронгам. За час знаходжання за акіянам намі дадзена пяць канцэртаў у чатырох гарадах — Саўтхемптане і Рыверхердзе, Монтаку і Нью-Йорку. Амерыканцаў уражвала ўсё — музыка, песні, танцы, касцюмы, манера выканання. Знаёмства з беларускай нацыянальнай культурай для большасці з іх стала навіной, для некаторых — настальгіяй па сваёй Бацькаўшчыне. Сярод публікі, якая прыходзіла на канцэрты "Забавы", шмат было эмігрантаў, якія, даведаўшыся аб прыездзе нашага калектыву, спяшаліся на сустрэчу з землякамі, — заначыў кіраўнік ансамбля Анатоль Шагаў.

Кожны нумар амерыканцы выклікалі на "біс".

Але толькі адным артыстам вядома стомленасць, якая на рэпетыцыях, вобразна кажучы, валіла іх з ног. Шматлікія заняткі, шліфоўка кожнай музычнай фразы і яе адценняў, патрабавальнасць мастацкага кіраўніка, цікавы рэпертуар — вось у чым поспех "Забавы". Прафесійнае майстэрства вілейчан кранае душы людзей, дзе б ні выступалі самадзейныя артысты — у сябе дома, у сталіцы альбо перад сябрамі з блізкага ці далёкага замежжа. А выступаць ім даводзілася перад самымі саноўнымі гасцямі. Летась у Вілейку быў запрошаны мастацкі калектыў з г.Боцеўград, што ў Балгарыі. З іх майстэрствам знаёміліся жыхары горада, некаторых калгасаў раёна. Адбыўся сумесны канцэрт.

— Мы атрымалі запрашэнне наведаць Балгарыю, — прызнаецца Анатоль Аляксандравіч.

І ўявілася мне, як над сафійскімі прасторамі будуць лунаць песні вілейскіх самадзейных артыстаў. Лаўрэат усесаюзных фестываляў народнай творчасці, пераможца шматлікіх абласных і рэспубліканскіх аглядаў-конкурсаў народны хор "Світанак" і там прадэманструе ўзоры сапраўднай песеннай творчасці, свой высокі мастацкі густ.

Не выключаю і такое, што траплю на канцэрт сям"і Шагавых, на якім Анатоль Аляксандравіч будзе іграць на самых розных музычных інструментах. Побач з ім чынна сядуць сын Саша і дачка Вольга — навучэнцы Маладзечанскага музычнага вучылішча. Палітру свята ўпрыгожыць чысты і мяккі голас жонкі Людмілы Мікалаеўны — выкладчыцы школы мастацтваў. Ці хопіць слоў, каб апісаць віртуознасць ігры брата Мікалая і яго жонкі — цымбалісткі. Толькі сарамліва будзе паводзіць сябе на сцэне бацька братоў Шагавых — Аляксандр Аляксандравіч. Але выняты на свет божы з футарала старэнькі гармонік пад пальцамі ветэрана вайны і працы ажыве, пакліча на сярэдзіну залы. Падорыць людзям непаўторныя гукі.

Ёсць у вілейскага "Світанка" каронны нумар — песня Адама Русака "Бывайце здаровы, жывіце багата..." Далібог, калі слухаю яе ў выкананні гэтага калектыву, станаўлюся фізічна больш здаровым і духоўна багацейшым. У чым і прызнаюся вам, Анатоль Аляксандравіч, салавей палескага краю. Ды ці толькі я адзін так думаю?

Уладзімір КОБРЫН.

ПРЫЧОСКА — СПРАВА ТОНКАЯ

Узгадайце старыя казкі, антычныя міфы, легенды — паўсюдна прыгажосць жанчыны непарыўна звязана з прыгажосцю яе прычоскі. Пра мужчын у гэтым сэнсе гісторыя маўчыць, але ёсць падстава думаць, што і яны заўжды неабыякава ставіліся да ўпрыгожвання сваёй галавы.

Адным словам — прычоска чалавека вартая сур'ёзных адносін да яе.

Гэта поўнасцю даказаў веснавы фестываль прычосак, які адбыўся ў Мінску. Арганізаваны ён нямецкай фірмай "ЛОНДА" і яе малодшай беларускай партнёркай-"МІЛОНДАЮ". Спецыялісты-цырульнікі прадэманстравалі сваё ўменне — правялі кансультацыі, перад гледачамі выступілі беларускія спевакі.

***На здымках:** на фестывалі ў ліку лепшых цырульнікаў удзельнічала майстар мінскага салона "Галіна" Вольга **Чарняўская**; у час дэманстрацыі мадэлей.*

Фота Яўгена ПЯСЕЦКАГА.

Спорт

ЗАЛАТАЯ КАЛЕКЦЫЯ ГІМНАСТАЎ

Чатыры залатыя і дзве бронзавыя ўзнагароды заваявалі лідэры беларускай школы гімнастыкі на чэмпіянаце свету ў аўстралійскім горадзе Брысбене.

Напомнім, што ў мнагаборстве ўпершыню званне чэмпіёна заваяваў дзевятнаццацігадовы мінчанін Іван Іванкоў, а славуты Віталь Шчэрба стаў бронзавым прызёрам. Калі ж гімнасты аспрэчвалі першынство ў асобных практыкаваннях, шасціразовы алімпійскі чэмпіён зноў паказаў бліскучыя вынікі. Віталь атрымаў залатыя медалі за свае камбінацыі ў апорным скачку, вольных практыкаваннях і на перакладзіне. Дарэчы, на перакладзіне бронзавую ўзнагароду заваяваў Іван Іванкоў.

Больш сціпла выступіла зборная жаночая каманда Беларусі.

ТУР НІЧЫІХ

Дваццаты тур чэмпіянату Беларусі ў першай лізе стаў рэкордным на нічыйныя вынікі. "Мірна" закончыліся сем матчаў з васьмі. Толькі ў Маладзечне гаспадары поля ўступілі бабруйскаму "Шынніку" – 2 : 4.

А вось вынікі астатніх матчаў: "Тарпеда" /Мінск/ – КІМ /Віцебск/ – 0 : 0, "Дынама" /Мінск/ – "Гомсельмаш" – 1 : 1, "Дынама - 93" /Мінск/ – "Тарпеда" /Магілёў/ – 2 : 2, "Лакаматыў" /Віцебск/ – "Будаўнік" /Старыя Дарогі/ – 0 : 0, "Шахцёр" /Салігорск/ – "Ведрыч" /Рэчыца/ – 0 : 0, "Дынама" /Брэст/ – "Нёман" /Гродна/ – 1 : 1, "Фандок" /Бабруйск/ – "Днепр" /Магілёў/ – 0 : 0.

Пасля дваццатага тура лідзіруюць мінскія каманды "Дынама" і "Дынама-93", у якіх па 33 ачкі. На тры ачкі адстае КІМ. Футбольны клуб "Маладзечна" займае чацвёртае месца.

У ДРУГОЙ І ТРЭЦЯЙ ЛІГАХ

Аднаасобным лідэрам чэмпіянату Беларусі па футболу ў другой лізе з"яўляецца лідскі "Абутнік". Пасля перамогі над мазырскім "Палессем" з лікам 2 : 1 у яго стала 29 ачкоў. Па 24 ачкі маюць магілёўскі "Сельмаш" і "Палессе".

Каманды нашай вобласці пакуль знаходзяцца ў сярэдзіне турнірнай табліцы. Футбалісты клуба "Сантанас" з вёскі Самахвалавічы Мінскага раёна ў 17-м туры перамаглі "Хімік" – 1 : 0 і набралі 17 ачкоў. На ачко менш у жодзінскага "Тарпеда", якое ў Брэсце згуляла ўнічыю з "Брэстбытхімам" – 0 : 0.

Яшчэ горш выступаюць мінскія каманды "Змена" і "АФВІС-РШВСМ", якія замыкаюць турнірную табліцу, маючы ў сваім актыве толькі па 8 ачкоў.

Па 21 матчу згулялі ў чэмпіянаце каманды трэцяй лігі. Тут лідзіруюць мінская "Атака-Аура" і наваполацкі "Нафтан", у якіх па 34 ачкі. Мінчане ў прайшоўшым туры з лікам 1 : 0 выйгралі ў "Маладзечна-2", а "Нафтан" нанёс паражэнне "Смаргоні" – 5 : 0.

Трэцяе месца займае барысаўская каманда "Фамальгаут" – 32 ачкі. Барысаўчане на сваім полі лёгка выйгралі ў клецкай "Рады" – 5 : 0, якая, дарэчы, утрымлівае апошняе месца.

У ніжняй частцы турнірнай табліцы знаходзяцца "Зара" з калгаса імя Скварцова і Маёрава Старадарожскага раёна, стаўбцоўскі "Нёман" і любанская "Арэса". У 21-м туры ўсе яны пацярпелі паражэнні.

(Наш кар.)

ХАТНІ ЭКРАН !

28 красавіка, чацвер

Беларускае тэлебачанне

17.40. Фонд "Дзецям Чарнобыля" і яго дзейнасць.
18.00. "На цёплай зямлі".
18.10. Абласныя навіны (Гродна).
18.25. Навіны Бі-бі-сі.
19.00. Зачытайце маё пісьмо...
19.05. Парады агароднікам.
19.30. Роднае слова.
20.00. Пазіцыя ўрада. Актуальнае інтэрв'ю.
20.15. Кінанарыс.
20.25. Пяць хвілін на жарты.
20.30. Кантакт.
20.35. Калыханка.
21.00. Панарама.
21.35. "Семнаццаць імгненняў вясны". 3-я серыя.
22.50. На сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь.

Канал "Астанкіна"

17.45. Дакументы і лёсы.
17.50, 20.35. Надвор'е.
17.55. "Пецярбургскія тайны". 8-я серыя.
18.55. Кінапанарама.
19.40. Добрай ночы, малышы!
20.45. Лато "Мільён".
21.15. "Прывід свабоды". Маст. фільм.
23.30. Акадэмія.
24.00. Дзённік чэмпіянату свету па хакею.

Канал "Расія"

17.55. У свеце аўта- і мотаспорту.
18.25. Свая гульня.
19.25. Падрабязнасці.
19.35. "Санта-Барбара".
20.30. На палітычным Алімпе.
21.25. Чэмпіянат Расіі па футболу.
22.40. Аўтаімгненне.
22.45. Зоркі гавораць.
22.50. Спартыўная карусель.
22.55. Спявае Еўропа.
23.00. Чэмпіянат Расіі па футболу.
23.50. "Віўен Лі". Д/ф.

29 красавіка, пятніца

Беларускае тэлебачанне

8.40. Пяць хвілін на жарты.
8.45. Фільм-канцэрт.
9.00. Тэлебачанне — школе.
9.30. "Семнаццаць імгненняў вясны". 3-я серыя.
10.45. Карамболь. Ток-шоу з удзелам А.Дударава.
11.20. Рок-айленд-шоу.
12.25. "Крэм-бруле" і іншыя мультфільмы.
13.15. Пазіцыя ўрада.
13.30. Навіны.
13.40. Фільм-канцэрт.
14.25. "Еўрапейскі калейдаскоп".
14.55. Педагагічны экран. Прамая лінія.
15.55. Вобраз.
16.55. Тэлебом.
17.30. Навіны.
17.40. "Мелодый вясёлкавы вянок..."
18.00. Дзелавая хроніка.
18.10. Абласныя навіны (Магілёў).
18.25. Навіны Бі-бі-сі.
19.00. Эпіцэнтр.
19.45. "Маё Палессе".
19.55. Рэйтынг.
20.10. Студыя "Тэлесябрына".
20.25. Пяць хвілін на жарты.
20.30. Кантакт.
20.35. Калыханка.
21.00. Панарама.
21.35. Пад купалам Сусвету.
21.45. "Ахоўныя колеры". Маст. фільм (Польшча).
23.30. Надвор'е.
23.40. НІКа.
23.55. Баскетбол. Чэмпіянат Беларусі.
0.40. "Я + Я. Мужчына і жанчына.

Канал "Астанкіна"

10.30. Амерыка з М.Таратутам.
11.20, 22.50. Прэс-экспрэс.
14.25. Прадпрымальнік.
14.50. Бізнес-клас.
15.05. "Ты, Расія мая". Канцэрт.
15.50. "Білет у адзін канец".
16.20. Алеся і кампанія.
16.50. Азбука ўласніка.
17.25. Навіны культуры.
17.40. Чалавек і закон.
18.10, 20.35. Надвор'е.
18.15. Амерыка з М.Таратутам.
18.45. Поле цудаў.
19.40. Добрай ночы, малышы!
20.45. "Дэн Огаст" (ЗША). 1-я серыя.
21.45. Чалавек тыдня.
22.05. "У пошуках страчанага" Одры Хепбёрн.
23.10. Музагляд.

Канал "Расія"

8.50. "Санта-Барбара".
9.40. Сялянскае пытанне.
15.20. Там-там навіны.
15.35. Знаёмцеся, хор "Благавест".
16.00. Тэлегазета.
16.05. Ваенны кур'ер.
16.20. Новая лінія.
16.50. "Вяртанне Полі". 2-я серыя.
17.45. Свята кожны дзень.
17.55. Нахімаўцы.
18.30. Звычайная справа.
18.45. Кінамарафон.
19.25. Падрабязнасці.
19.35. "Ганна". Маст. фільм.
21.25. "К-2" прадстаўляе: "Пацалунак у дыяфрагму".
22.40. Аўтаімгненне.

8-й канал

28 апреля, четверг

18.00. Объявления. Реклама.
18.05. Мультсериал "Семейство Баркли". Мультфильм "Кроликшаун".
18.35. Музыкальная программа.
19.05. "Файт". Кикбоксинг.
19.30. Телесериал "Лабиринт правосудия". "Видеоубийство".
20.15. Мультфильмы Уолта Диснея.
20.30. "Новости". ММ-4.
20.45. Семейный круг.
20.55. Многосерийный фильм "Судьба". 58-я серия.
21.35. Неделя с "Христофором".
21.45. Художественный фильм "Вызов непобедимым".
23.25. Реклама. Объявления.

29 апреля, пятница

18.00. Объявления. Реклама.
18.05. Многосерийный фильм "Карусель". Мультфильм "Простофили".
18.35. СОЛТЭК. "Доремифасольки".
18.45. Спортивная параллель.
19.35. Полицейский сериал "Хилл Стрит Блюз". "Трудное начало".
20.25. "Трое из Простоквашино". Мультфильм.
20.45. Многосерийный фильм "Судьба". 59-я серия.
21.25. Время местное.
21.45. Неделя с "Христофором".
21.55. Дела насущные.
22.05. "Причина для беспокойства". Художественный фильм.
23.25. Реклама. Объявления.

Прэзідыум і выканком абласнога Савета дэпутатаў выказваюць глыбокае спачуванне старшыні Нясвіжскага раённага Савета дэпутатаў Уладзіміру Несцеравічу Дражыну ў сувязі з напаткаўшым яго горам — смерцю МАЦІ.

Прэзідыум Мінскага абкома прафсаюза работнікаў дзяржустаноў смуткуе ў сувязі з заўчаснай смерцю старшыні Салігорскага райкома прафсаюза Уладзіміра Міхайлавіча ШЫЦЬКОВА і выказвае спачуванне родным і блізкім памёршага.

Наш адрас:
220013, гор.Мінск, вул.Б. Хмяльніцкага,10-А,паверх 9, рэдакцыя газеты "Мінская праўда".

ТЭЛЕФОНЫ: прыёмнай рэдакцыі —68-29-76, намесніка галоўнага рэдактара —68-25-81, адказнага сакратара —68-26-48, сакратарыята —68-26-48, аддзелаў: Саветаў —68-26-38, адукацыі і культуры —68-25-76, сацыяльна-эканамічнага —68-25-43, грамадска-палітычнага —68-25-42, інфармацыйна-аналітычнага —68-28-33, пісьмаў і маральна-бытавых праблем —68-25-83, ілюстрацыі —68-25-03,68-26-48, камерцыйнага — 68-25-86, бухгалтэрыі —68-26-65.

Тэлефоны карэспандэнцкіх пунктаў: у Барысаве —(8-277)5-15-61,Вілейцы —(8-271)5-57-86,Нясвіжы—(8-270)5-41-88, Салігорску — (8-210) 2-49-60.

ЗАСНАВАЛЬНІК — Мінскі абласны Савет народных дэпутатаў, 220625, г.Мінск, вул. Энгельса, 4.
"Мінская праўда"— орган Мінскага абласнога Савета народных дэпутатаў.

Галоўны рэдактар М.А.ШЛОМА.

Рэдакцыя можа друкаваць матэрыялы ў парадку абмеркавання, не падзяляючы пункту гледжання аўтара.
Адказнасць за падбор і дакладнасць апублікаваных фактаў і іншых звестак нясуць іх аўтары.
Рэдакцыя пакідае за сабой права не ўступаць у перапіску з чытачамі.

Час падпісання ў друк: па графіку 22.10. Нумар падпісаны ў 22.00.
Набрана і звярстана на настольна-выдавецкім комплексе "Мінскай праўды". Друкарня выдавецтва "Беларускі Дом друку". 220013, г.Мінск, пр. Ф.Скарыны, 79.
Тыраж 17763. Індэкс 63923. Зак.№45.
М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12